

Gan nepamana, gan klaji ignorē

Pasta ielas malā pie ēkas ir zīme *Braukt aizliegts!*, un trešdien tur nolikta arī barjera.

Valsts policija informē. Satiksmes uzraudzības rota Baznīcas ielā transporta plūsmu iespēju robežās kontrolēs. Vadītāji aicināti braukt pēc zīmēm, nevis ieraduma un atmiņas. Par iebraukšanu *zem ķieģeļa* naudas sods velosipēdistam vai elektroskrejriteņa vadītājam ir desmit eiro, autovadītājam – 55 eiro.

Kopš otrdienas Kuldīgā, Baznīcas ielā starp Policijas un Pasta ielu, atļauts braukt tikai vienā virzienā – pret kalnu uz Rātslaukumu. Ļoti daudzi autovadītāji šīs izmaiņas joprojām neievēro neuzmanības dēļ vai arī klaji ignorē.

Otrdien rīta pusē *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* Baznīcas ielā aiz krustojuma ar Policijas ielu ierīkoja zīmi *Vienvirziena iela*, bet pie ēkas Pasta ielā 5 (krustojumā ar Jelgavas ielu) – *Braukt aizliegts!* jeb tautā saukto *ķieģeli*. Daļa autovadītāju, nogriežoties no Kalna uz Pasta ielu, to pamanīja un tālāk iegriezās Jelgavas ielā, bet citi turpināja braukt uz Rātslaukuma pusi. Pēc *Kurzemnieka* novērojumiem desmit minūtēs pretēji atļautajam virzienam aizbrauca astoņi transportlīdzekļi. Par pārkāpumu aizturētie policijai skaidroja, ka *ķieģeli* nav pamanījuši, tāpēc trešdien Pasta ielas malā papildus zīmei *Braukt aizliegts!* tika nolikta arī barjera ar šādu zīmi. Tomēr Baznīcas ielā vēl ceturtdien bija redzamas automašīnas, kas brauca vai ielas malā bija novietotas pretēji atļautajam virzienam.

Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns to sauc par klaju nekautību: „Ir tādas automašīnas, kas gandrīz vai laužas, lai pie *Marmelādes* vai citur piebrauktu no nepareizās puses. Mēs brīdinām, ka tā nedrīkst. Var jau saprast, ka cilvēki gadiem tā pieraduši, taču satiksmes organizācija mainās, un uz zīmēm jāskatās ik dienu.”

Jau rakstījām, ka lēmumu par vienu virzienu Baznīcas ielas posmā pieņēma transporta komisija. Tās priekšsēdis, domes vides pārvaldības daļas vadītājs Andris Megnis skaidro, ka ierosinājums nācis no uzņēmējiem, kuri novērojuši, ka no Policijas līdz Skolas ielai brauktuves sašaurinājuma dēļ bieži rodas sastrēgumi un avārijas situācijas. Īpaši tā ir tūrisma sezonā, kad ir intensīva automašīnu, velosipēdistu un gājēju plūsma. Sašaurinājumā auto mēdz uzbraukt uz ietves, apdraudot gājējus. A.Megnis atzīst, ka autovadītājiem daudzās vienvirziena ielas nepatīk, bet tas vajadzīgs drošības nolūkos.

Arī K.Šabāns uzskata, ka pārmaiņas Baznīcas ielā atbalstāmas, jo avāriju skaits mazināsies. Tikai pirmajās dienās kārtības sargātājiem ir vairāk darba: „Vieniem šķiet, ka Kuldīgā braukt ir ārkārtīgi sarežģīti, bet Tukumā – viegli, kaut arī tur vecpilsētā ir daudz vienvirziena ielu. Citi saka pretējo. Tāpēc jāveido ērta un viegli nolasāma kustības sistēma.”

Daina Täfelberga, Alberts Dinters
Alberta Dintera foto

Vienvirziena kustība Baznīcas ielas posmā no Policijas ielas noteikta tāpēc, ka brauktuves sašaurinājuma dēļ bieži radās avārijas situācijas.

Personība. **Viesturs Pirro:**

„Esmu pateicīgs par visu, jo no Dieva un cilvēkiem esmu saņēmis vairāk laba, nekā esmu pelnījis.”

Lasiet Jolantas Hercenbergas sarunu ar viņu!

➔ 8.-9. lpp.

Kas uztrauc **kurmālniekus.**

➔ 5. lpp.

Diemžēl visi neprot uzvesties, tāpēc **skeitparku policija**

uzraudzīs pastiprināti. ➔ 3. lpp.

Basketbola treneris un policists

Oskars Linkovskis: „Policijā pārsvarā saskaramies ar negatīvo, bet trenera darbā var gūt pozitīvas emocijas.”

➔ 12.-13. lpp.

Gleznotājam

Jānim Lauvam – 115.

➔ 6. lpp.

Sākusies velosezona.

Vai divritenis kārtībā?

Un vai satiksmes

noteikumus atceraties?

➔ 10. lpp.

Otrdien, 24. maijā:

- Svētki Kārlim Amendam.
- Vārmē laba bibliotekāre.
- Kādi ziedi nāk modē.
- Sociālā darbiniece Ārija Brūdere.
- Permakultūra: kāds labums.

REDZĒJUMS

Amanda Gustovska

Eirovīzija: pārsteidz un apbēdina

Eirovīzijas dziesmu konkursā ar pārliecinošu skatītāju balsojumu uzvarējusi Ukraina. Šo konkursu skatos jau kopš mazotnes. Lai arī ikdienā tādu mūziku neklausos, vienmēr šķiet interesanti, kādu dziesmu katra valsts ik gadu izvēlējusies.

„Katra gadu popsīgo plaģiātversiju kļūst arvien vairāk. Tas apbēdina un citreiz sadusmo.”

Pēdējos desmit gados esmu novērojis, ka dziesmas izvēli lielā mērā nosaka kultūra, reliģija vai kāda aktualitāte popmūzikā. Austrumeiropas valstis lielākoties izvēlas tādas, kas ar mūziku, deju vai apģērbu atspoguļo viņu kultūru, un biežāk dzied savas valsts valodā. Rietumeiropa teju vienmēr izvēlas popsīgu gabalu, kas valstu kultūrvērtības diez ko neatspoguļo. Mērķis ir nevis parādīt valsti, bet vairāk klausītāju siržu iekarot ar lipīgu melodiju un aizkustinošiem vārdiem. Tobrīd šīs dziesmas skan labi, taču tām nav paliekošas vērtības. Tāpat melnīš ir ļoti līdzīgs pasaulē jau pazīstamām dziesmām. Tām Rietumeiropas valstīm, kurām padevies aizkustinošāks gabals un lipīgāka melodija, gala vērtējumā ir lielāka iespēja iegūt augstāku vietu.

Šī situācija mani apbēdina

un citreiz sadusmo, jo katru gadu popsīgo plaģiātversiju kļūst arvien vairāk un cilvēki par tām balso, – par to tiešām esmu pārsteigta. Pēdējos gados arvien retāk var dzirdēt unikālas dziesmas, kas nav sarakstītas pēc standarta un atšķiras ar žanru vai citiem neparastiem elementiem, kādi nekur nav dzirdēti vai redzēti.

Šīgada Eirovīzijā, šķiet, nevienam nebija noslēpums, ka, izrādot solidaritāti karā cietušajai valstij, daudzi nobalsos par Ukrainu, un par to man prieks, bet neuzskatu, ka tas bija galvenais iemesls, kā daudzi izsakās sociālajos medijos. Dziesma stipri atšķīrās no plaģiātiem, kādi, manuprāt, šogad bija vairumā.

Biju negatīvi pārsteigta par Zviedrijas, Grieķijas un Polijas augsto rezultātu – šo valstu dziesmas likās kaut kur dzirdētas, bez dziļas domas. Tāpat neizpratu Francijas zemo vērtējumu, jo, manuprāt, dziesma bija oriģināla un melodija – lipīga. Pozitīvi vērtēju Serbijas rezultātu, jo likās pelnīts. Lai gan mūsu *Citiem zēniem* šogad nepaveicās iekļūt finālā (Latvijai jau vairākkārt), kaimiņvalstis startēja godam. Igaunijas dziesma gan ļoti līdzinājās solista Avicii dziesmai *Hey Brother*. Savukārt Lietuvas Monika Liu, kas atgādināja mūsu Noru Bumbieri, šķiet, visu Baltiju tomēr pārsteidza ar to, ka, dziedot arī savas valsts valodā, var iekarot klausītāju sirdis citur Eiropā.

TRĪS PAR VIENU

Kā sākusies tūrisma sezona? Ko var prognozēt turpmāk?

OPTIMISMS NEZŪD

1. Jana Bergmane, Kuldīgas novada tūrisma atfistības centra vadītāja:

– Aprīlī tūristu, kā vienmēr, bija daudz. Viņus vilina unikālā parādība – zivju lēkšana Ventas rumbā – neatkarīgi no tā, vai sezonas atklāšanas festivāls tiek organizēts. Sadarbojamies ar citām organizācijām, iesaistāmies projektos un programmās, lai Kuldīgu par galamērķi viesi izvēlētos arī tad, kad tūristu plūsma nav tik aktīva.

Toties maija statistika rāda, ka sezona tā īsti vēl nav sākusies, un te sava nozīme ir laika apstākļiem. Kuldīga ir iecienīta ar vecpilsētu, Ventu un kafējnicu terasēm, bet līdz šim nebija patīkami vakaros uzturēties laukā, lai baudītu pilsētas vai dabas romantiku.

Pavasārī, īpaši mācību gada noslēgumā, kādreiz brauca daudz skolēnu grupu. Tagad pandēmijas ierobežojumu vairs nav, taču strauji kāpusi cena degvielai un transportam. Arī pārtikas, citu preču

un pakalpojumu izmaksas augušas, un skolas vairs nevar ekskursijas atļauties. Arī citu grupu tūristi pārorientējas uz lētākiem ceļojumiem: pārgājieniem, velobraucieniem.

Sava ietekme ir notikumiem Ukrainā. Sākumā situācija bija ļoti sakāpināta, un ceļotāji sāka savus plānus pārdomāt, īpaši attiecībā uz tām valstīm, kas atrodas tuvāk robežai. Braucienus pie mums atcēla daļa ierasto vācu tūristu. Tagad spriedze kliežu-sies, atkal parādījusies interese, bet ne tik liela, kā cerēts. Jāņem vērā arī tas, ka divus gadus ceļošana uz ārvalstīm bija ierobežota. Vairums steidzas iespēju izmantot, jo nevar zināt, kas atkal var mainīties. Lidojumu cenas vēl nav daudz cēlušās. Tātad iekšzēmē tūrisms samazināsies.

Ceru, ka tirgus noregulēsies. Nozarē vēl valda optimisms, un par to liecina tas, ka rodas gan jaunas naktsmītnes, gan ēdināšanas uzņēmumi.

REZERVĀCIJU ATCĒLA

2. Ingrīda Garoza, kafējnicas un viesnīcas *Jēkaba sēta* īpašniece:

– Kustība ir sākusies, taču bija auksti. Tūrisms atkarīgs arī no laika apstākļiem. Vairāk cilvēku ceļo tad, kad ir silts un saulains laiks. Ārvalstu ceļojumā dodas tad, kad nopirkta biļete, bet iekšzēmē bieži vien izdomā kaut kur aizbraukt tad, ja ir atbilstoša diena. Tālākie tūristi ceļojumu saplāno labu laiku iepriekš.

Mūsu viesnīcā rezervācija uz vasaru sākās jau gada nogalē un šogad janvārī, bet pēc tam, kad sākās karš Ukrainā, daļa tika atcelta. Iemesls netika

norādīts, bet tā var secināt, jo interese arī par citiem viesu namiem un viesnīcām šajā laikā samazinājās. Latvija tomēr atrodas diezgan tuvu Ukrainai, un var jau ceļot citur Eiropā, kur neliekas tik riskanti. Tomēr domāju, ka tūristi būs.

Vēl nav novērojams, ka ceļošanu būtu ietekmējusi dzīves dārdzība. Latvijā joprojām ir lētāk nekā citur Eiropā. Vēl jau cenu paaugstinājums ir sākuma stadijā – redzēsim, kā būs jūnijā, jūlijā. Cenas ceļas pakāpeniski, jo viena pakalpojuma sadārdzināšanās izraisa nākamo.

JA SEZONA BŪTU ILGĀKA

3. Artis Rozītis, tūrisma un ēdināšanas uzņēmējs Kuldīgā:

– Aktīvā sezona nav gara – tikai 12 nedēļas no gaļa. Tomēr domāju, ka viesu netrūks. Pēc pandēmijas ļoti daudzi noilgojušies un vēlas izkļaidēties. Jāskatās, vai tajā īsajā periodā pietiks laika un vietu visām iepriekš atliktajām ballēm: kāzām, jubilejām un citiem saietiem. Drīzumā Kuldīgā atvērsim jaunu viesnīcu *Sīmanis*. Mēs neorientējamies uz noteiktu auditoriju: kādi tūristi atbrauks, tos uzņemsim ar prieku.

Ņemot vērā situāciju, kas strauji mainās visā pasaulē, pat tuvākajam mēnesim grūti kaut ko prognozēt, kur nu vēl tālākam laikam. Ne jau tikai tūrisms pakļauts dažādām ietekmēm, tostarp pandēmijai un

ģeopolitiskās situācijas izmaiņām. Arī citās jomās vajadzēja pārorganizēties, lai nenonāktu krīzē. Ļoti daudz kas ir pakārtots cits citam – savienoto trauku likums attiecas uz visiem.

Runājot par ēdināšanu, nedēļas nogalēs un tādās lielos pasākumos kā Pilsētas svētki ēstuves ir pārpildītas. Bet no tā nevar secināt, ka Kuldīgā nav, kur paēst: ir tikai jāuzgaida. Nu jau pat degvielas uzpildes stacijās un ātro uzkožu tirgotavās rindā jāpavada vismaz pusstunda. Tā tikai no malas izskatās, ka ēdināšanas niša Kuldīgā ir brīva un uzņēmēji var nākt un darboties. Tas nav tik viegli. Tūristi šajā jomā dod lielu pienesumu, tāpēc gribētos to sezonu pavilkt garāku.

Daina Tafelberga

MANUPRĀT

„Sīkais pi..., malā!”

Jā, jā, šāda valoda, šķiet, ir absolūta norma daudzu bērnu un jauniešu vidū, kad tie vizinās pa atjaunoto Kuldīgas skeitparku vai jauno pumpu trasi. Un tie ir tikai ziediņi. Leksika, kas tur dzirdama, dažubrīd ir tāda, ka ausis novīst... Novērojama brutalitāte, kādu vecāki izrāda pret jaunākajiem. Ja kāds mazākais vēl atļaujais lielākajiem aizrādīt, seko pat spērieni. Totāla ir bērnu nekaunība, ja viņiem aizrāda arī pieaugušais: lēkšana acīs, brutāla runāšana pretī. Ja pieaugušais pasaka stiprāku vārdu, dažs uzreiz ir sašutis, ka ar bērnu taču tā nedrīkst runāt, lai gan pats pirms 30 sekundēm tieši tāpat runājis ar pieaugušo. Diemžēl kārtējo reizi nākas secināt, ka daļa bērnu un jauniešu ļoti labi zina savas tiesības, bet ir aizmirsuši par pienākumiem un cieņu. Necenzēta leksika arī daudzās ģimenēs diemžēl ir norma. Barvežu visatļautība citiem sabojā prieku par aktīvo atpūtu. Man ir kauns viņu vietā, jo šādu rupekļu vecākiem parasti ir vienalga.

Alberts Dinters

FOTOKOMENTĀRS

Uzmini, kas tas ir!

Padures klēts apmeklētājus pagasta pārvaldniece Brigita Lange aicina uzminēt, kas viņai rokās. Divi bieži koka dēļi sastiprināti kopā, un priekšmets atveras kā grāmata. Priekšmets izmantojams tam, lai uzlabotu dzīves apstākļus karstās vasaras dienās.

Atbildē – mūsu sīktais strauji un mērķtiecīgi aizver kad mūsas salīdusās, grāmatai piemēram, medu, ievāriņim un uzsmērē kaut ko garšīgu. Atvērtā veidā uz dēļiem.

Lailas Liepiņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Lai ir vieglāk atrast darbu

Liene Jūrmale, Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja

Lai veicinātu izpratni, kā cilvēkiem ar invaliditāti iesaistī-

ties darbā un būt līdzvērtīgiem sabiedrības locekļiem, Kurzemes plānošanas reģions ievieš projektu *Solis uz priekšu: attīstot personīgos resursus un nodarbinātībai nepieciešamās prasmes jeb I Can Work*. Tas tiek darīts kopā ar Kuldīgas novada pašvaldību un diviem partneriem no Lietuvas: Kretingas dienas aktivitāšu centru un Raseiņu dienas aprūpes centru. Tiek attīstīta sociālo pakalpojumu pieejamība, cilvēkus ar invaliditāti atbalstot darba meklējumos. Līdz ar to Kuldīgas novadā dzīvojošajiem un viņu ģimenes locekļiem piedāvāti vairāki bezmaksas sociālie pakalpojumi. Vispieprasītākie ir fizioterapeita un ergoterapeita pakalpojumi. Vēl var apmeklēt psihologa,

karjeras konsultanta un sociālā darbinieka konsultācijas. Darbības ir atzinušas par ļoti noderīgām un vērtīgām. Īpašu atbalstu sniedz karjeras konsultants, sarunās, testos un uzdevumos palīdzot sevi izziņāt, lai noskaidrotu, kāda izglītības programma vai darbs būtu vispiemērotākais. Savukārt sociālais darbinieks pēc vajadzības konsultē par sociālajiem pakalpojumiem un atbalstu, veicina sadarbību ar biedrībām un dažādām institūcijām, palīdz risināt dažādas situācijas un problēmas.

Gan Kuldīgā, gan Skrundā notiek arī kokapstrādes un radošas specializētas nodarbinātības grupās, kas ir laba iespēja ne tikai izkopt darba prasmes un radīt skaistas un noderīgas

lietas, bet arī iepazīties ar citiem un celt pašapziņu. Projekta dalībnieki šajās nodarbībās piedalās ar patiesu aizrautību un vēlmi darboties, un tas ir ne tikai vērtīgi pavadīts laiks, bet arī neliels solis uz priekšu sociālo un darba prasmju apguvē un savas dzīves uzlabošanā.

Tāpat dažādās Kurzemes pašvaldībās tiek organizētas tikšanās ar darba devējiem, lai informētu par darba iespējām, un tajās piedalās arī cilvēki ar invaliditāti, savukārt vasarā plānotas nometnes. Tas viss darīts ar mērķi dot iespēju cilvēkiem ar invaliditāti kļūt aktīvākiem, uzlabot dzīvi un palīdzēt iekļauties sabiedrībā, nostiprināt prasmes, apgūt jaunas, kā arī vairo ticību savām spējām, tā radot lielākas

iespējas atrast darbu.

Ir uzlabota pieejamība Kuldīgas novada sociālā dienesta klientu apkalpošanas centram Skrundā, izveidots sajūtu labirints un iegādāts inventārs āra nodarbībām.

Aicinām cilvēkus ar invaliditāti darbspējīgā vecumā, kā arī ģimenes locekļus pakalpojumiem pieteikties, zvanot sociālajai darbiniecei Inetai Enģelei pa tālr. 63350605 vai rakstot e-pastā: ineta.engele@kuldiga.lv. Vairāk par šo projektu var izlasīt pašvaldības mājaslapā www.kuldiga.lv.

Projekts norit ar *Interreg V-A* Latvijas–Lietuvas pārrobežu sadarbības programmas 2014.–2020. gadam atbalstu līdz nākamā gada 31. janvārim.

LASĪTĀJS SAŠUTIS

Vai atpūtas vietas dažiem huligāniem?

Nav pagājis ilgs laiks, kopš Kuldīgas Estrādes parkā atsācis darboties skeitparks un atvērta jaunā velotrase, nesen pilsētā izveidoti arī jauni rotaļlaukumi, bet tiek saņemtas sūdzības, ka bērni un jaunieši tur uzvedas, kā grib.

Tas, ka šādas izklaides vietas uzbūvētas, ir apsveicami, bet aculiecinieki novērojuši, ka lielle mazākos bieži vienkārši nostumj malā un neļauj izmantot ne skeitparku, ne velotrasi. Dažkārt mazākie atbraucot mājās raudādami, ka tur jau atkal tie lielle huligāni. Bet arī mazajiem gribas darboties. Turklāt daudzi tur lietojot tādus lamuvārdus, kādus normāls cilvēks neņemtu mutē. Ko pašvaldība darīs, lai atpūtas vietas būtu pieejamas visiem bērniem, jautā daži vecāki.

Atbild pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns: „Gan pie rotaļlaukumiem, gan skeitparka un velotrases izlikti lietošanas noteikumi. Apmeklētājiem un viņu vecākiem ir pienākums ar tiem iepazīties un tos ievērot. Apmeklētāju drošībai un arī kārtībai ir izvietotas videonovērošanas kameras, kuru ierakstiem pašvaldības policisti seko līdzī. Visi objekti arī iekļauti patruļu ikdienas maršrutā.

Diemžēl visi vecāki bērniem nav iemācījuši, kā uzvesties: to, ka nedrīkst ierīces bojāt un traucēt citiem.

Mēs neskaitāmas reizes bērniem un jauniešiem esam aizrādījuši par iekārtu bojāšanu un nepareizu lietošanu, taču dažus tas nekavē turpināt noteikumus pārkāpt. Pateicoties novērošanas kamerām, vairākkārt noķerti rotaļu ierīču apzīmētāji. Jaunieši pieķerti arī smēķējam gan parastās, gan elektroniskās cigaretes. Nereti novērots, ka bērni un jaunieši skeitparkā un pārējās vietās uzturas arī vēl vakarā pēc 23.00, kad viņiem jau jābūt mājās, – acīmredzot vecāki neinteresējas, kāpēc bērnu nav un kur viņi atrodas.

Nevaram nodrošināt nepārtrauktu policistu klātbūtni visās rotaļu un aktīvās atpūtas zonās. Bet, ņemot vērā sūdzības, jaunajās atpūtas vietās kārtību uzraudzīsim pastiprināti, īpaši pieskatot vakaros un izmantojot velopatruļus. Vienlaikus aicinām tos vecākus, kuru bērni šīs vietas apmeklē, iepazīties ar lietošanas noteikumiem un ar bērniem pārrunāt, cik svarīgi ir tos ievērot un neradīt bīstamas situācijas, tā apdraudot sevi un citus. Vecākiem noteikti jāraugās, vai atvases, apmeklējot skeitparku un kalniņu velotrasī, izmanto ķiveri un locītavu aizsargus. Gan bērniem, gan pieaugušajiem atgādinām, ka par pārkāpumiem noteikti jāziņo pašvaldības policijai pa tālruni 28881288, var sūtīt ziņu vietnē *WhatsApp*.”

Alberts Dinters

LASĪTĀJS VAICĀ

Cik mums padomju pieminekļu

Kāds Kuldīgas novada iedzīvotājs *Latvijas Avīzē* izlasījis, ka Latvijā esot ap 313 okupantu pieminekļu. Viņš sazinājās ar *Kurzemnieku*, lai noskaidrotu, cik daudz šādu padomju varai veltītu pieminekļu ir novadā un ko ar tiem plānots darīt.

Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa stāsta, ka muzejs jau pievērsies šim jautājumam un apkopojis informāciju par šādiem pieminekļiem un plāksnēm pilsētā. Muzejs norādījis, ka pilsētvidē redzamākie piemēri ir divi 1905. gada parkā ierīkoti pieminekļi – 1905. gada revolūcijas dalībniekiem un 1919. gadā Baltijas landesvēra vācu vienību nogalinātajiem pilsētas iedzīvotājiem. Tomēr muzeja speciālistu ieskatā abi šie pieminekļi, kaut arī padomju laikos izmantoti propagandai, ir diezgan neitrāli un atbilst arī mūsdienās Latvijā pieņemtajam vēstures vēstījumam. „Informācija par to, cik daudz padomju režīmu slavinošu pieminekļu, piemiņas vietu un plāksņu atrodas Skrundā un 18 pagastos, vēl tiks apkopota,” norāda I. Bērziņa. Tad arī būs zināms to kopējais skaits novadā. Ne Kuldīgā un Skrundā, ne pagastos pašvaldība nevērtēs tās vietas, kur atrodami karavīru apbedījumi, jo tās ir cilvēku atdusas vietas. Pēc informācijas apkopošanas katrs gadījums tiks vērtēts atsevišķi, ieklausoties vēsturnieku pieredzē un priekšlikumos, tad arī pašvaldība lems par turpmāko rīcību.

Kristīne Ābolaņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat kādreiz ziedojis? Kam? Vai ir dzirdēts par krāpnieciskiem ziedojumu tālruniem, mājaslapām?

Rita Grīnberga, raņķeniece:

– Esmu ziedojusi Ukrainai un slimiem bērniem. Vairāk gan nevienam. Esmu dzirdējusi, ka liek uzmanīties un pārbaudīt tālruni, ziedojot Ukrainai, jo uzdarbojas krāpnieki, bet ne es, ne pazīstamie neesam ar to sašķārušies. Ukrainai ziedoju zvanot, slimiem bērniem – gan pa *Ziedot.lv* tālruni, gan ziedojumu kastītēs pie pārtikas veikalu kasēm. Esam taisījuši pārtikas pakas. Esmu mēģinājusi palīdzēt arī *bomžiem*, piedāvājot nopirkt maizīti vai citu pārtiku, bet tas viņiem neder. Vienreiz Rīgā, kad *bomzis* prasīja naudu pārtikai, devu maizi, bet viņš man to meta atpakaļ. Teicu: „Tad jau ēst jūs negribat.” Arī Kuldīgā, kad nāku laukā no kādas ēdnīcas, *bomži* nereti prasa naudu.

Almants Akeldams, mājsaimnieks:

– Esmu to darījis diezgan daudz, bet sen – vairs neatceros, kam. Pirms pusgada *Degpunktā* bija sižets par nodegušu māju, tad pa tālruni noziedoju. Kad ir iespēja, iemetu kastītēs veikalos slimiem bērniem. Ukrainai arī esmu ziedojis, piezvanot pa tālruni. Par krāpniekiem nav dzirdēts.

Ilva Milzarāja, skolniece:

– Pa retam noziedoju slimiem bērniem, iemetot kādu centu kastītēs pārtikas veikalos. Ukrainai neesmu vēl ziedojusi. Esmu dzirdējusi, ka daudzi ir neapmierināti, cik daudz privilēģiju ir ukraiņiem saistībā ar palīdzības vākšanu. Taču, protams, ir tādi cilvēki, kuri zvana regulāri un Ukrainai atbalsta. Ja man būtu lieka naudiņa, es to noziedotu slimiem bērniem.

Sandris Ziņģis, tirdzniecības pārstāvis:

– Es to daru tad, kad organizācija *Ziedot.lv* rīko labdarības pasākumus pirms Ziemassvētkiem. Tās bijušas ģimenes, kurās aug bērni ar veselības problēmām un ir nepieciešama sabiedrības iesaiste. Ukrainai esmu ziedojis darbavietā – strādāju uzņēmumā *Coca-cola HBC Latvia*. Mums bija uztaisīts speciāls portāls, kurā darbinieki kopā ar uzņēmumu varēja ziedot. Ar krāpniekiem neesmu saskāries.

Jānis Retējums, kuldīdznieks:

– Kādreiz esmu ziedojis, taču, kam, neatceros. Sīknaudu esmu metis ziedojumu kastēs veikalos. Ukrainai ziedojis neesmu. Esmu trūcīgais – pats knapi varu izdzīvot, kur nu vēl kādam noziedot. Summa, ko mēnesī saņemu, ir ļoti maza. Ja būtu lieka nauda, prioritāte būtu slimie bērni. Pats arī esmu invalīds un slimis jau ilgu laiku. Man neviens neko nav ziedojis. Šad tad esmu kaut ko iedevis *bomžiem*, jo vairāki man ir pazīstami. Nepazīstamam gan nedodu. Ar krāpniekiem nekāda darīšana nav bijusi.

Rosma Strautmane, friziere:

– Esmu zvanījusi pa *Ziedot.lv* tālruni, kad ziedo slimiem bērniem Ziemassvētkos un līdzīgās akcijās. Vēl veikalos esmu melnās kapeikas atstājusi kastītēs. Labprāt ziedotu arī ķepaiņiem, taču naudiņas nav tik daudz. Cik varu atļauties, ziedoju bērniem. Par krāpniekiem ir dzirdēts, bet man ar viņiem nav bijusi nekāda darīšana.

Amanda Gustovska, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Aiztur automašīnu apšaudītājus

Valsts policija informē, ka 15. maijā Kuldīgā divi vīrieši uz aizdomu pamata aizturēti par trīs auto bojāšanu. Kratišanā izņemti pneimatiskais ierocis un vairāki iepakojumi ar skrotīm.

Todien policija bija saņēmusi vairākus iesniegumus par to, ka Kuldīgā, iespējams, ar pneimatisko ieroci sabojātas trīs automašīnas. Konstatēts, ka visām bojātas vējstikls un vienai arī virsbūve. Likumsargi izmeklēšanā aptaujāja apkārtējo māju iedzīvotājus, iegūstot informāciju. Tajā pašā dienā uz aizdomu pamata par noziedzīgu nodarījumu policija aizturēja divus vīriešus un sarīkoja kratīšanu dzīvoklī, no kura, visticamāk, raidīti šāvieni un kur atrasts un izņemts pneimatiskais ierocis un vairāki iepakojumi ar skrotīm. Abi vīrieši aizturēšanas brīdī bija reibumā. Izdarīto viņi atzīst. Pneimatiskā ieroča izmantošanu alkohola lietošanas laikā iepriekšējā vakarā esot uzskatījuši par izklaidi, sākumā šaujot pa kokiem, vēlāk jau pa transportlīdzekļiem.

Policija atgādina, ka saskaņā ar Ieroču aprites likumu ir aizliegts reibumā nēsāt, pārvadāt un izmantot jebkādas ierocis, ja izelpā vai asinīs alkohola koncentrācija pārsniedz 0,5 promiles. Tāpat aizliegts to darīt narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Policija turpina notikušo noskaidrot.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Dzērājšoferi iekrīt, agresīvo atrod pēc dokumentiem

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 12. līdz 18. maijam Kuldīgas iecirknī reģistrēts desmit ceļu satiksmes negadījumu, ir viens cietušais.

13. maija vakarā policija uz ceļa Kuldīga–Skruna apstādina auto, kam vadītājs pie stūres sēdies 0,36 promiļu reibumā un bez tiesībām. Tajā pašā naktī ap trijiem Skrundā, Paegļu ielā, likumsargi apturēja citu transportlīdzekli, kuram pie stūres bija tas pats braucējs, šoreiz jau 0,74 promiļu reibumā un joprojām bez tiesībām. Sākti vairāki kriminālprocesi un administratīvie procesi.

14. maijā Skrundā, Kuldīgas ielā, kāds velosipēdists braucis 1,32 promiļu reibumā. 15. maijā cits pa Piltenes ielu Kuldīgā braucis 3,4 promiļu reibumā. 17. maijā Snēpelē auto vadītājs pie stūres sēdies 3,14 promiļu reibumā.

18. maijā pa ceļu Kuldīga–Aizpute atļauto 90 km/h vietā kāds traucies ar 111 km/h. Viņa izelpā bija 3,45 promiles.

18. maijā ap septiņiem rītā policija devās uz Rumbas pagastu, kur bija saskrējušies spēkrati Opel un Audi, cietis Audi vadītājs, kurš nogādāts slimnīcā.

Vēl todien ap 19.00 policija devās uz Priedaini, jo pie veikala izcēlies konflikts. Policisti sastapa vīrieti, viņa nepilngadīgo meitu un pārdevēju. Noskaidrojās: kamēr meitene pie kases gaidījusi, kad pārdevēja iznāks no noliktavas, veikālā ienācis vīrietis un nostājies aiz viņas. Meiteni viņš uzrunājis, nolamājis, bērns sabijies un no veikala izgājis. Arī pret pārdevēju vīrietis uzvedies agresīvi, lamājis un traucējis darbu. Nopircis alkoholu, viņš izgājis, atstājot maku. Dokumenti palīdzējuši agresīvā pircēja identitāti noskaidrot, un atklājies, ka viņš ir policijas meklēšanā. Likumsargi devušies uz viņa mājām un vīrieti nogādājuši iecirknī. Sākti vairāki administratīvie procesi.

Pierakstījis
Alberts Dinters

Atkal var restaurēt logus

Arī šogad Kuldīgas restaurācijas centrs aicina vecpilsētā dzīvojošos bez maksas atjaunot savu namu koka logus.

Līdz 25. maijam var pieteikties gan Baznīcas ielā 30, gan e-pastā (karlis.

henins@kuldigasnovads.lv), gan pa tālr. 20053490 (Mihailam Sivuhinam) un 28600870 (Kārlim Heniņam). 30. maijā 17.00 pasākumā *Logu regulārā apkope* restauratori stāstīs un rādīs, kas darāms un cik bieži šī apkope vajadzīga. Praktis-

ki ar logiem varēs sākt strādāt 6. jūnijā. Pašvaldība bez maksas piedāvā darba instrumentus, lineļļu rāmju gruntēšanai, ķīti un krāsu.

Inta Jansone

Trasē katram jau ir mīļākā vieta

Kuldīgas asfalta velotrasi un skeitparks Estrādes parkā atklāts, un ar paraugdemonstrējumiem todien uzstājās Latvijā pazīstami BMX braucēji: kuldīdznieks Kristis Kaņuks, Lauris Gulbis, Dāvis Līcītis, Raimonds Prūsis un Ernests Kirjanovs.

ĀTRUMS LIELS, INTERESENTU DAUDZ

Jauno velotrasī iemēģināja arī vietējie bērni un jaunieši. Viņi atzina, ka tā izdevusies ļoti labi. Raitis Paeglis, kurš mācās Kuldīgas Centra vidusskolas 2. klasē, saka: „Ar skrejriteni lielu ātrumu var uzņemt strauji. Pa augstākajām vietām bija nedaudz bail braukt, jo dažās ātrums par lielu un jutu, ka aizmugurējais ritenis atsitās. Kopumā man trase patīk: tā ir līdzena, braukt ir viegli.” Arī pamatskolēni Rolands Vīķis un Fricis Austers brauc ar skrejriteņiem. Abi stāsta: „Trase uztaisīta labi. Var braukt gan lēnām, gan uzņemt ātrumu trases augstākajās vietās. Nav forši, ka mazie uz velotrases uzkāpj un nebrauc, jo pārējiem tas traucē.” Puiši atzīst, ka katram jau ir sava mīļāka trases vieta, pa kuru nobraukt. Gribētāju esot daudz, tādēļ iznākot arī pastāvēt rindā.

JAUNIEŠU IZAUGSMEI

UNESCO Pasaules mantojuma komitejas sēde atlikta

„Saņēmām vēstuli, ka komitejas sēde atcelta. Par turpmāko mums vēl ziņos. Gaidām darbību no UNESCO puses,” saka Kuldīgas vecpilsētas pārvaldības speciāliste Sintija Vītoliņa.

Apvienoto Nāciju izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) Pasaules mantojuma komitejas sēdē, kas tika plānota jūnijā, bija paredzēts lemt par pasaules mantojuma sarakstā

Kuldīgas bērni un jaunieši Estrādes parkā izmēģina jauno asfalta velotrasī.

SIA *City Playgrounds* būvniecības projekta vadītājs Toms Siliņš atklāja, ka doma par velotrasī un par skeitparks uzlabošanu kopā ar pašvaldību radusies pirms diviem gadiem: „Agrāko skeitparks te uzbūvējām pirms gadiem desmit, nu atkal tiekamies. Man prieks, ka Kuldīga domā par jauniešu izaugsmi.”

Asfalta velotrasi aizņēma teju 3000 kvadrātmetru. Tā paredzēta visu veidu nemotorizētajiem braucamajiem, un tai ir divas daļas: mazākās trases garums ir 36 m, lielākās – 155 m. Sa-

vukārt skeitparks nedaudz paplašināts, ierīkoti jauni elementi, atjaunots asfalts. Ir arī divas videonovērošanas kameras, labiekārtota apkārtnē.

Abus objektus uzbūvēja SIA *City Playgrounds*, kuras pārziņā arī autoruzraudzība, bet būvuzraudzību nodrošināja SIA *Būves un būvsistēmas*. Velotrasi izmaksāja ap 126 tūkstošiem eiro, skeitparks – 135 tūkstošus.

Vairāk foto:

www.kurzemnieks.lv
Amandas Gustovskas
teksts un foto

Būs dienas aprūpes centrs

Būvuzņēmums *Bildberg* sola gada beigās Kuldīgā ēku Liepājas ielā 14 sākt pārveidot par sociālo pakalpojumu centru.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa un SIA *Bildberg* valdes loceklis Gatis Bērziņš parakstījuši līgumu par projekta izstrādi, autoruzraudzību un būvdarbiem. Jau rakstījām, ka pensionāru apvienību *Rumbiņa* un sporta skolas šaha nodaļu paredzēts izvietot bijušajā pamatskolā Ventpils ielā. Uz pārbūves laiku jauna mītnes vieta būs jāmeklē arī pirmā stāva veikaliem, bet tie pēc rekonstrukcijas varēs atgriezties.

Ēkā būs dienas aprūpes centrs. 15 vietas – bērniem ar funkcionāliem traucējumiem un vecākiem, paredzēti fizioterapeita, ergoterapeita pakalpojumi, mūzikas terapija, Montesori mācības, būs īslaicīgas pieskatīšanas telpa. 25 vietas būs pieaugušajiem ar garīgiem traucē-

iekļaujamajām vietām un objektiem. Komitejas priekšsēdis, Krievijas pārstāvis Aleksandrs Kuzņecovs kopā ar pārējiem būtu balsojuši arī par Kuldīgas nomināciju *Kuldīga/Goldingena Kurzemē*. Sēde bija plānota Krievijas pilsētā Kazanā, taču UNESCO nolēma to uz nenoteiktu laiku atlikt.

Noteikumi paredz: sešus mēnešus pirms sēdes, kurā par nomināciju tiek

balsots, konkrētajai vietai pienāk vēstule, kad balsošana notiks, taču šādu vēstuli Kuldīga vēl nav saņēmusi. „Laiks nav paziņots, tāpēc nezinām, kurā brīdī saņemsim vēstuli, ko gaidījām pavasarī,” paskaidro S.Vītoliņa. Pērn janvārī Latvija UNESCO pasaules mantojuma sarakstam izvirzīja Kuldīgu, iesniedzot pieteikumu.

Kristīne Āboliņa

Ēka Kuldīgā, Liepājas ielā 14, pārtaps par vietu dažādiem sociāliem pakalpojumiem.

jumiem bez atbalsta aprūpē. Plānotas telpas skatuves mākslas pilnveidei, vingrošanai, mūzikas un mākslas terapijai. Sešas vietas paredzētas pieaugušajiem ar garīgiem traucējumiem, kuriem aprūpē ir atbalsts. Tur notiks ergoterapijas, fizioterapijas, digitālās attēlu apstrādes, rokdarbu un citas nodarbības. Būs virtuve un

tekstilapstrādes darbnīca pieaugušajiem ar garīgiem traucējumiem (15 vietas).

Pārbūve jāpabeidz līdz nākamā gada beigām. Līguma summa ir 2,62 milj. eiro. Būvprojekta izstrāde maksās 62 000 eiro, autoruzraudzība – 19 000, būvdarbi – divus miljonus 536 000 eiro.

Intas Jansones teksts un foto

Katrs velk uz savu pusi

Kurmālē ir gandrīz divi tūkstoši iedzīvotāju un trīs ievērojami ciemi: Vilgāle, Priedaine un Upīškalns. Uz tikšanos ar novada pašvaldības pārstāvjiem bija ieradušies ap desmit vilgālnieku, bet Priedaini pārstāvēja tās iedzīvotājs, Saeimas deputāts Ēriks Pucens.

Uz sapulci ieradušies pārsvarā vilgālnieki, bet Priedaines iedzīvotāju rūpes izteica Ēriks Pucens.

JAUNAJIEM SAVAS INTERESES

Pagasta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane skaidroja, ka uz tādām sapulcēm cilvēki nāk arvien mazāk. Jaunā paaudze aizņēma savās domās un darbos, seniori tagad sabiedrībā iziet retāk. Priedaine ir pie pašas Kuldīgas, un tur ļaudis vairāk jūtas kā kuldīdznieki. Uz kultūras pasākumiem Vilgāles pagastmājā gan viņi atbraucot, reizēm pat kuplā skaitā.

Domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka piebilda, ka tajos pagastos, kur ciemi ir vairāki, domāts rīkot atsevišķas sapulces (tā esot darīts Rumbā), bet visur nav atbilstošu telpu. Turklāt uz iedzīvotāju sapulcēm galvenokārt nākot daudzdzīvokļu māju iemītnieki, kuri tiekas un aktuālo pārrunā tad, kad sasauca nama apsaimniekotājs.

UZ PUSI MAZĀK

Tāpat kā citos pagastos, arī Kurmālē sapulcei bija divas daļas: pašvaldības pārstāvji atskaitījās, kas tiek darīts, bet iedzīvotāji taujāja, kas un kāpēc netiek darīts. Arī pēc reformas, kurā Kuldīgai pievienota Skrunda un Alsunga, Kurmāle joprojām ir mūsu novada lielākais pagasts, informēja D.Gūtmane. Pēdējos gados arī šeit iedzīvotāju skaits samazinājies, tagad deklarēties 1961 cilvēks, tostarp nelielajā Priedaines ciemā ir tuvu pusei – 847. Pagasta vadītāja norādīja, ka tie ir oficiālie dati un, iespējams, faktiski dzīvo vairāk vai mazāk, tomēr kopumā demogrāfiskā bilance ir ar ievērojamu lejupslīdi – divos gados miruši 60 cilvēki, bet piedzimuši tikai 29 bērniņi. Sava negatīvā ietekme arī šajā ziņā bijusi Covid-19 krīzei.

DAŽKĀRT JĀDARA DIVREIZ

Tomēr darbi ritējuši – gan plānoti, gan neplānoti. Ziemā pirms pandēmijas Vilgāles ezerā tika nopostīta jaunā laipa. D.Gūtmane to atceras, jo togad ziemas faktiski

nebija un ūdenskrātuve neaizsala. Tagadējā paaudze nezina, kad vēl tā būtu bijis. Pavasarī līdz ar laipu atjaunotas arī kāpnes uz ezeru, kas savu laiku nokalpojušas. Pēc iedzīvotāju lūguma par konkursa *Darīsim paši* naudu sagādāti materiāli un uzbūvēts zvanu tornis Paulīnes kapos. Vilgālē vēl atjaunots gājēju tiltiņš. Savukārt Priedainē ierīkots papildu apgaismojums, bet šo darbu nācies darīt divas reizes, jo sākumā divas laternas ierīkotas diezgan zemu un jau nākamajā naktī ļaundari tās noņēmuši. Vajadzējis uzlikt augstākus stabus. „Nākas piedzīvot dažādus postījumus, bet cenšamies visu ātri sakārtot,” tā D.Gūtmane. „Estrādē tika izdemolēti soliņi, taču tur ir videonovērošana, un vainīgos atradām. Kameras un sociālie tīkli nostrādāja ātri.”

TĒRPI, CEĻI, APGAISMOJUMS

Vēl pie nozīmīgākajiem labajiem darbiem minēti šie: atjaunota Vilgāles estrādes siena, sagādāti jauni tērpi ansamblim, florbola un sieviešu volejbola komandai, kā arī vestes deju kolektīva vīriem, salabotas kāpnes pie pagastmājas, daļēji uzlabots apgaismojums visos trīs ciemos. Vajadzētu nomainīt visas vecā tipa laternas, bet tas nenotiek tik ātri, kā aug šo darbu izmaksas. Uzlabots Planīcas–Alejas ceļa posms. Asfalts tagad ir ceļā gar darbnīcām centrā, daļā Rūpnīcas ceļa Priedainē, bet atlikušo gabalu, kā arī Dārza ceļu solīts uzlabot šogad. Šajā un nākamajā kārtā tiks strādāts Stangoņu ceļā.

GAIŠAI NOSKAŅAI

Lai arī Covid-19 noteica dažādus ierobežojumus, kultūras dzīve nebija mirusi. Pateicoties kurmālnieku atsaucībai, no idejas par pagasta kalendāru izvērtusies plaša gadalaiku fotoizstāde. Gan jau arī kalendāru varēs izdot. Tāpat notikuši konkursi bērniem un

Par trim kilometriem no Aizputes šosejas līdz Vilgālei būtu pārāk maigi teikt: „Nelīdzens ceļš.” Ar ieteicamo ātrumu līdz 70 km/h tur brauc tikai pārgalvīgi. Runāts jau gadiem, bet prioritāro valsts ceļu remonta programmā tas nav iekļauts.

pieaugušajiem, viesmākslinieku koncerti, pašu braucieni uz Liepājas teātri. Priedaines iedzīvotāji biežāk apmeklējuši kultūras pasākumus Kuldīgā, taču, ja ir vēlme atbraukt uz izrādī, koncertu vai citu pasākumu Vilgālē, pārvalde varot sagādāt transportu. Septīto gadu uz sacensībām Vilgāles ezerā sabrauc peldētāji arī no tālākām vietām. Gleznainais ezers un labiekārtotā pludmale vasarās pievilina tūristus. Kultūrai piešķirtā nauda, kas pandēmijas laikā ietaupīta, izmantota pagasta rotāšanai un izgaismošanai Ziemassvētkos – lai cilvēkiem gaišāks noskaņojums.

ATTĪSTĪBA PRIEDAINĒ

Jau 2018. gadā plānots atjaunot celiņu Priedainē, bet līdz ar pēkšņo būvniecības izmaksu kāpumu par atvēlēto naudu varēts tikai salabot bedres. Tagad projekts izstrādāts no jauna, un celiņam tiks izmantots bruģis, kas pērn noņemts Kuldīgas ielās. Pašvaldības kopprojektā Priedaine viena

Pašvaldību pārstāvēja Kurmāles pagasta vadītāja Dace Gūtmane, novada domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka un priekšsēdes vietnieks Artis Roberts.

no pirmajām tika pie jauna rotaļlaukuma. Apgaismojums jau ir, vajadzētu videonovērošanu. Blakus izveidots uzkalniņš bērniem ziemas priekiem, labiekārtota apkārtnē. Vēl nedaudz jāuzpoš, kā arī jāgādā, lai cauri nebraukātu mašīnas, un tad šī mežmala kļūs par skaistu vietu gan mazajiem, gan lielajiem.

JĀDŽĪVO SOLIDĀRI

A.Buka uz iebildumiem, kāpēc rotaļlaukums ticis tieši Priedainē, atbildēja: „Novadā tagad ir 18 pagastu un divas pilsētas. Pirmajā gadā ieviesām septiņus šādus projektus: trīs pagastos, četrus Kuldīgā. Darbs nebeidzas – turpināsim.” D.Gūtmane piebilda, ka vajadzību ir daudz. Jādžīvo solidāri kā ģimenē un vispirms jāatvēr tam, kam vajag visvairāk: „Vajag domāt, un ar laiku viss notiek, varbūt vienīgi ne tik ātri, kā gribētos.”

NIEDRES NAV TĀDA BĒDA

Ē.Pucens interesējās par niedrēm, kas ezerā nopļautas un it kā atstātas, lai pūst. D.Gūtmane iebilda, ka niedres tur nevis atstāj, bet izvelk krastā. Palieliecīga daļa, kas vidi neietekmē. Tas notiek pēc speciālistu izstrādātas programmas, tāpēc uztraukumam par piesārņojumu nav pamata. Toties ceļš no Kuldīgas–Aizputes šosejas uz Vilgāles centru gan visiem esot gadiem samilzis, neatrisināts jautājums, tikai ne *Latvijas Valsts ceļiem* (LVC), kam par to būtu jā rūpējas.

RUNĀ REGULĀRI

„Kāpēc ne domes vadība, ne Kurzemes plānošanas reģions remonta programmā nav šo ceļu izvirzījis kā prioritāru?” jautāja Ē.Pucens. „Kad ir rakstīta vēstule Satiksmes, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai? Visi zinām, ka ziemā ceļš ir kritiskā stāvoklī, bet pa to ved bērnus uz skolu.”

Domes priekšsēdes vietnieks

Artis Roberts skaidroja, ka sarunas minētajās ministrijās notiek regulāri. Diemžēl valsts prioritāte ir lielās šosejas, kas daudzviet ir sliktas. Satiksmes ministrs piedāvājis mazos ceļus atdot pašvaldībām. No 100 piedāvātajiem kilometriem novads gatavs pārņemt piecus. „Nav tāda lēmuma – par kādu ceļu nerūpēties,” teica A.Roberts. „Bet naudas ir tik, cik ir, un katrs cenšas to deķi vilkt uz savu pusi. Mūsu plānos ir atjaunot asfaltu uz visiem pagastu centriem, bet prioritāte ir ceļš uz Gudeniekiem, jo tas ir vienīgais, kur joprojām nevar aizbraukt pa asfaltu.”

Kurmāle ar Gudeniekiem robežojas, tādēļ jādū kurmālnieki kaimiņu nedienas zina, viedokļu apmaiņa icilga un sāka pārvērsties politiskā diskusijā. Visbeidzot A.Buka norādīja, ka mums valsts ceļi ir diezgan labi un tajos tiek ieguldīta ievērojama summa. Vilgāles ceļā „tie kalniņi vēl maigi”, tomēr jāprasa labot arī tos.

ATKARĪBĀ NO LIETDERĪBAS

Pašvaldības pārstāvji teicās atjaunot to ceļa gabaliņu Priedainē pie jaunās katlumājas, kas sabojāts siltumtrases pārbūvē, un arī zālienu sakopt. Taču ierosinājumu ierīkot gājēju pāreju netālu no pieturas (pie CSDD) gan var tikai apsvērt, jo diez vai LVC tam piekritīs. Arī par to jau runāts. Satiksme ir diezgan intensīva, no Kuldīgas ceļš ved kalnā, brauc lielie kravas auto, un tur būs grūti apstāties. Turklāt vēl jāizbūvē ietves, apgaismojums. Un arī pašu pieturu vajadzētu sakārtot.

Tikai zināšanai pieņemts arī jautājums, kad tiks salabots estrādes jumts. D.Gūtmane atbildēja, ka brīvdabas koncerti nenotiek bieži, interese par tiem nav tik liela, lai rekonstrukcijā ieguldītu lielu naudu. Ka neiet tā kā ar sporta laukumu: pielāgotajā laukumā sportotāju bijis daudz, bet, kad uzbūvēts kārtīgs stadions, to vajag vairs tikai dažiem.

Iemūžināts gleznās, grāmatā un atmiņās

Jānim Lauvam – 115

„Tos darba procesus un lauku ainavas, kādas redzam skrundeņa Jāņa Lauvas gleznās, mūsu bērni vairs nepiedzīvos, jo tas aiziet vēsturē. Nekur vairs neredzam koku pludināšanu, rudzus stātos un lauku sētu, pie kuras dārzā ganās zirdziņš. Tāpēc šie mākslas darbi ir tik nozīmīgi,” tā izstādes atklāšanā un grāmatas prezentācijā teica Kuldīgas novada pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa.

Skrundas kultūras namā par godu novadnieka Jāņa Lauvas 115. jubilejai atklāta gleznu izstāde un viņam veltīta grāmata.

Jānis Lauva reiz teicis: „Savu glezniecību nevaru iedomāties bez zirgiem.”

Izstādes organizatore Dace Reinkopa atceras, ka gleznotājs Jānis Lauva bijis ļoti labsirdīgs cilvēks ar pozitīvu attieksmi: „Kāds viņam bija humors! Cik ļoti viņš mācēja būt savā reizē asprātīgs, trāpīgi atbildēt un raksturot situācijas!”

„Tēvs mani kādreiz ar viņu baidīja, jo mākslinieks bija būdīgs vīrs. Runāja, ka Jānis Lauva varējis izsist naglu galdam cauri, – tāds spēks bijis viņa rokās,” atmiņās dalījās kādreizējais kaimiņš Andris Keterliņš.

Mākslas zinātniece Alise Volanska gleznotāja Jāņa Lauvas jubilejā iepazīstina ar viņa dzīvesstāstu un daiļradi.

Skrundas svētki tradicionāli tiek atklāti ar izstādi kultūras nama mazajā zālē. Par godu 115. jubilejai šogad te izlikta mākslinieka un pedagoga J. Lauvas gleznas, atvērta viņam veltīta grāmata, kuras autore ir mākslas zinātniece Ingrida Burāne un māksliniece Katrīna Vasiļevska. Pateicībā par atbalstu grāmatas tika dāvinātas sadarbības partneriem, klātesošos priecēja Saldus instrumentālais ansamblis *Akords*. Skrundā J. Lauvas darbi apskatāmi otro reizi.

DARBS UN ZIRGI

Ar skrundeņa dzīvi un darbiem iepazīstināja mākslas zinātniece Alise Volanska: „Atceroties Kuldīgas laikus, keramiķe Mirdza Dreimane rakstīja, ka, skatoties uz Jāņa Lauvas gleznotajiem zirgiem, var noteikt ne tikai to raksturu, bet pat noskaņojumu. Tas raksturīgs māksliniekam, kurš mīl savu darbu un zirgus.” Viņa norādīja, ka izstādes darbos redzama to pedagoga ietekme, pie kuriem autors savulaik mācījies. Dabasskatus J. Lauva apguvis pie Vilhelma Purvī-

ša, zīmēšanu, figūras un portretus – pie profesora Romana Tilberga, modernistiskos franču glezniecības triepienus, impresionismu un reālistu pārņemis no Ģederta Eliasa. Pēc tam J. Lauva visu dzīvi veltījis mākslas skolotāja darbam, nesavtīgi nododot zināšanas vairākām topošo mākslinieku paaudzēm.

ATCERAS LAIKABIEDRI

„Jānis bija īsts latvietis, izcils gleznotājs un pēc būtības zemnieks. Apbrīnoju, kā viņš zirga būtību izprata līdz pašiem nagiem un krēpēm,” detaļas gleznās atzinīgi novērtēja Viesturs Melķis, kurš mākslinieku sastapis, būdams vēl puika. Viņš piebilst, ka J. Lauva bijis bohēmists, kurš pratis gan strādāt, gan atpūsties.

Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts pateicās par stāstiem, kuros klausījies ar lielu interesi: „No mūsu vidus nāk brīnišķīgi talanti, kuri pat no daudz bērnu ģimenes spējuši izsisties, izkopt prasmes un radīt tik lieliskus darbus, kas dzīvo pāri laikiem un pašu

mākslinieku mūžam. Un mēs protam priecāties un citu darbu novērtēt.”

VELTĪJUMS NOVADNIEKAM

Grāmata par J. Lauvas daiļradi ir jau trešā, kas izdota, sadarbojoties pašvaldībai, māksliniecei K. Vasiļevskai un mākslas zinātniecei I. Burānei. Iepriekšējās veltītas gleznotājiem Valdim Līcītim un Indriķim Zeberīnam. „Tā ir izcila laikmeta liecība,” par J. Lauvas grāmatu teica K. Vasiļevska un pateicās ikvienam iesaistītajam. Abas ar I. Burāni pētniecības laikā secinājušas, ka Liepājas muzejā darbu klāsts bijis diezgan mazs. Visvairāk gleznu glabājas Kuldīgas novada muzejā un galerijas *Romas dārz*s kolekcijā.

Grāmata tapusi ar Valsts kultūrkapitāla fonda, Kuldīgas novada pašvaldības un Šteinbergu ģimenes atbalstu. Tā būs bibliotēkās, to varēs iegādāties grāmatnīcās. Izstāde Skrundas kultūras namā būs apskatāma līdz 10. jūnijam.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Kuldīgas nedzirdīgo biedrībai – 70

„Galvenais ir satikties, jo pandēmijas dēļ tik daudzi viens otru nav redzējuši,” tā par Latvijas Nedzirdīgo savienības (LNS) Kuldīgas biedrības jubileju stāsta zīmju valodas tulce Žanete Škapare. „Cilvēki jutās savīļoti un priecīgi. Bija tik daudz, ko runāt, ka pat pietrūka laika.”

„Nedzirdīgo kopiena nav liela, bet ir kā viena ģimene. Kad ilgi nav redzējušies un satiekas, visi ir priecīgi un samīļojas,” saka Kuldīgas biedrības zīmju valodas tulce Žanete Škapare.

13. aprīlī biedrībai apritēja 70 gadu. No nelielas grupiņas tā izaugusi līdz 74 biedriem. 14. maijā sarīkota tikšanās restorānā *Bangert's*, biedrības priekšsēde Vilhelmīne Vicinska ikvienam pateicās par to, ka organizācija darbojas tik ilgi. Viņa atcerējās pirmo vadītāju Ernestu Intsonu, kurš 1952. gadā biedrību dibinājis. Pateicības vārdus saņēma arī partneri, bez kuru atbalsta biedrība daudz ko nevarētu piedāvāt. Kuldīdzniekus sveica LNS prezidents Edgars Vorsklovs un viceprezidenti Ivars Kalniņš un Brigita Lazda, viesi no Liepājas, Ventpils un Valmieras biedrības.

Klātesošos priecēja biedrības priekšnesums – melodeklamācija zīmju valodā. Nedzirdīgie dziedāja grupas *Musiqq* dziesmu *Silta sirds*. Seniori stāstīja, kā organizācija

tapusi, kur atradusies. Pirmā ēka bijusi Baznīcas ielā 5, kur tagad ir kafējnīca *Pagrabiņš* un tūrisma atpūtas centrs. „Pateicoties pirmajam vadītājam, esam ieguvuši Kuldīgas nosaukumu zīmju valodā. Līdz 1952. gadam Kuldīga šajā valodā tika rādīta kā Goldingena jeb kā zelts. Līdz ar Intsona kungu tas mainījās. Zīmju valodā katram cilvēkam ir iesauka, jo nav ērti katru vārdu attēlot pa burtiem. Intsona kunga iesauka kļuva arī par Kuldīgas zīmi,” stāstīja Ž. Škapare.

Pēc tam visi vadīja laiku sarunas pie galda, bija fotografēšanās un atrakcijas. Vakarā viesi un kuldīdznieki apmeklēja Muzeju nakti.

Kristīne Āboliņa Žanetes Škapares arhīva foto

Pastniecīte: smaidīga un atsaucīga

Lauku iecirkņus Padurē un Īvandē apkalpojošā pastniece DACE PURMALE ar augstāko izglītību grāmatvedībā, sakaru darbinieku arodkomitejas vadītāja, daudz bērnu māmiņa, savulaik aizrāvusies ar autosportu, tagad brīvajos brīžos dejo līnijdejas. Necieš stereotipiskus viedokļus. Darbs viņai ļoti patīk.

PRET STEREOTIPIEM

„Braucu mašīnā, klausos radio, kur intervē *Latvijas Pasta* valdes priekšsēdi Mārci Vilcānu. Žurnālists saka: „Cilvēkiem ir priekšstats par pastnieci kā dzīves nomocītu pusmūža sievieti...” Šī frāze mani tik ļoti aizskāra! Šķita, ka viņš to attiecina arī uz mani. Tūlīt gribēju zvanīt uz radio, bet pats Vilcāns šo tēzi tūlīt atspēkoja, ka tā vairs nav, tādēļ nekur nepiezvanīju.”

„BŪŠU PASTNIECI!”

„Esmu uzaugusi Rīgā. Bērniībā visapkārt bija pastnieki. Pasta nodaļā strādāja mamma un viņas draudzene. Laikam kādā brīdī pietrūka pastnieku, un arī mamma sāka iznēsāt pastu. Es palīdzēju, visur gāju līdz, un tantes mani cienāja ar konfektiem. Domāju: „Cik forši būt pastniecei – es arī būšu!” Vēlāk mamma smējās: „Esi aizgājusi manās pēdās.” Šogad aprit 12 gadu, kopš strādāju pastā. Ilgi. Līdz šai profesijai nenonācu tūlīt.”

PIECAS PAAUDZES

„Man ir mamma, tētis, vecmāte, kurai būs 85. Mamma no Dagdas Latgalē pārcēlās uz Rudbārziem, jo tagad to gabalu – 1000 kilometru – izbraukāt būtu grūti. Ziemassvētkos Rudbāržos jau bijām sapulcējušās piecas paaudzes.

Tētis savulaik, Rīgā dzīvodams, izdomāja, ka grib uz laukiem. Pārcēlāmies uz Kuldīgas rajonu aiz Ēdām, bet tur izcēlās ugunsgrēks. Tādēļ man īstas bērniības bildes nav saglabājušās. Tētim krustmāte palīdzēja atrast jauno dzīvesvietu Latgalē pie Krievijas robežas, bet man jau te bija radies draugs. Atbraucu it kā uz Jāņiem paciemoties un paliku.

1997. gadā pabeidzu pārdevēju kursu, strādāju veikalos un kafējnīcās. Pirmā darbavieta bija *unītis*, strādāju arī Pārventā un *Šarlotē* – vienmēr ar cilvēkiem.

Es nevaru ofisā no 8.00 līdz 17.00, kaut arī *Turībā* izmācījos par grāmatvedi. Bija mērķis – augstākā izglītība. To sasniedzu, kad man bija 35 gadi, jo vispirms pieteicās viens mazais, pēc tam otrs, tad trešais. Tikmēr strādāju par pārdevēju, un darbs man ļoti patika. Pēc dekrēta atvaļinājuma vīra krustmāte, kura strādāja pastā, teica: „Nāc te!” Vadītājas apliecība man jau bija, un sāku pastnieces gaitas Priedaines pusē un Ruļļos (Kurmāles pagastā – aut.). Tad atbrīvojās vieta Padurē, kur lielāka slodze, vēl nāca klāt Īvande. Apkalpoju arī Veckuldīgu. Man šis darbs ar cilvēkiem ļoti patīk!”

NO AVĪZES LĪDZ ZIRGU SMĒRI

„Darbu sāku 8.00 – saņemu iecirkņim paredzēto, sašķiroju un dodos

Padures un Īvandes pagasta pastniece Dace Purmale: „Man nepatīk pelēkums apkārt. Esiet smaidīgāki, atsaucīgāki! Atcerieties: lai cik grūti būtu, var būt vēl grūtāk! Ja būsiet uz dzīvi apvainojušies, tas nenāks atpakaļ ar labu. Bet, ja būsiet smaidīgi, atsaucīgi, arī pasaule kļūs gaišāka.”

Dace bērniībā.

ceļā. Jāpiegādā līdz 17.00, pilsētā līdz 14.00. Visvairāk, protams, nesu *Kurzemnieku*, kurā var izlasīt par savu novadu, pazīstamiem cilvēkiem, ziņas, sludinājumus. Daudzi sāk ar pēdējo lapu, kur līdzjutības. Savu vietu piegādē ieņēmu dzeltenā prese un rēķini tiem, kuri tos vēl nesaņem internetā. Arī pensijas cilvēki lielākoties saņem bankas kontā.

Nav vairs smago pasta somu. Tagad cilvēki avīzes pasūta maz – visu pārņem internets un īsziņas. Bet interesanti, ka cilvēki atkal sāk sūtīt apsveikuma kartītes uz Ziemassvētkiem, Māmiņdienu. Tas ir tik mīļi un personiski, nevis tā – atvērt telefonu un izlasīt sausu īsziņu. Es arī mammai sūtu kartītes.

Padurē strādāju jau kādus deviņus gadus, visus pazīstu, un mans telefona arhīvs paplašinās. Kad piezvana kāds no jauna, mēģinu atpazīt pēc balss. Cenšos visu piegādāt cilvēkiem ērtākajā vietā. Pacīņas nesu tādas, kas iet iekšā pasta kastītē, bet, ja sarunā, vedu arī tik lielas, cik varu panest. Parasti gan tādas lietas sūta ar kurjerpastu. Pie manis var iegādāties ne tikai markas un aploksnas, bet arī visas tās preces, kas ir pasta nodaļā: zeķes, ziepes, saldumus, putekļu lupatas un uztura bagātinātājus, *Delimano* rīves un sporta ziedi, tā saukto zirgu smēri. Tas viss gan jāpasūta, jo katru dienu veļas pulveri līdzī nevadāju. Ir preču katalogs. Epidēmijas laikā piegādājām arī ēdienu no *Elvi*.”

SIRSNĪGI UN ARĪ SĀPĪGI

„Visvairāk mūs gaida paši vecākie, kuriem mobilitāte ir ļoti ierobežota. Ziemā kādā iecirknī

epidēmijas laikā aizgāja mūžībā ļoti daudz klientu. Es varēju priecīgi teikt: „Manējie gan vēl turas!” Cilvēks ar smaidu katreiz ir sagaidījis. Viņi jau ļoti gaida, īpaši laukos. Vienu dienu ieeju pie kundzes, redzu, ka neizskatās labi. Saku: „Tu gan tāda bāla. Vai ātros izsaukt?” Viņa noraida, teikdama, ka tūlīt atgulsies un kļūs labāk. Piesaku, ka beigusi apgaitu, ieradīšos vēlreiz palūkot, kā klājas. Es par visiem pārdzīvoju kā par savu vecomāti. Un viņi man saka: „Ai, meitiņ!””

KOMPLIMENTS UN TRĪS ATVASES

„Braucot ekskursijā, autobussā sāku sarunāties ar ceļabiedrēm. Kā pieminēju bērnus, man pārsteigti pajautāja: „Cik tad jums gadu?” Atbildēju: „Diezgan daudz.” Kuriozs bija tad, kad ar draudzeni atgriezāmies no Lietuvas, nolēmām vakarā pasēdēt pie vīna glāzes. Pārdevēja *Rimi* pieprasīja dokumentu. Kur vēl labāks kompliments 43 gados!

Vecākajam dēlam Aigaram jau 24 gadi – viņš kā volejbolists pabeidza sporta skolu, visas malas ir izbraukājis. Ko viņš sāk, tam ar sirdi pieķeras. Kādreiz aizrāvās ar autosportu – adrenalīns prasās, mašīna jāremontē. Bet nu jau divi gadi nav braukts – tas prasa laiku un naudu, bet neatliek, ja ir sava dzīve, darbs maizes ceptuvē un remontējama māja. Vēl ir doma par augstskolu.

Jaunākajam – Aivim – būs 20. Viņam interešu loks plašs – vēl meklē sevi. Kādu laiku interešu centrā bija futbols. Es arī, kad biju maza, visu paspēju: dziedāju korī, spēlēju teātri, deju tautas un

● Kāda Padures pagasta *Liepu* iemītniece: „Par mūsu pastniecīti varu teikt tikai to labāko: jauka, sirsnīga meitene, no visas sirds cenšas cilvēkiem palīdzēt, nevis tikai rīkoties pēc amata apraksta. *Kurzemnieku* vecajām tantītēm pienes līdz gultai, parūpējas, lai pensija tiktu nogādāta arī tiem, kuri atrodas slimnīcā. Dod padomus, kā rīkoties nestandarta situācijās, bet, ja pati ko nezina, noskaidro un pēc tam piezvana.”

● Taiga Jankovska: „Vislabākās atsauksmes! No Putnūdārza visu manu abonēto presi bez jebkādas manas papildu darbības turpināja piegādāt uz jauno dzīvesvietu Padurē. Palīdzēja aizsūtīt atpakaļ man nevēlamu sūtījumu, pati uzkāpa pakāļ 3. stāvā, lai man nebūtu jākāpj, un vēl pamācīja, ko darīt, lai tādi vairs nepienāktu.”

● Padures *Liepziedu* iedzīvotāja: „Meitene, kuru gribas satikt kaut vai tikai viņas smaida dēļ.”

sporta dejas, darbojos keramikas pulciņā, spēlēju tautas bumbu, brītiņu pat karatē apguvu. Toreiz bija lielākas iespējas un naudu par to neprasiņa. Aivis Zviedrijā nopelnīja naudu studijām un šoruden stāsies augstskolā.

Meitai Ievai ir 21, un mazmeitiņai Gabriēlai jau gadiņš. Pēc vidusskolas Ieva gadu pavadīja Anglijā, bet pēc mazās ierašanās nolēma, ka jaunā ģimene atgriezīsies, jo Anglija nav vieta, kur audzināt meitiņu. Tagad Ieva domā par uzņēmējdarbības studijām un apgūst auto vadīšanu. Skrundas Pilsētas svētkos fotoorientēšanās sacensībās piedalījāmies ar visu Gabriēlu ratiņos.”

AUTOPRIEKŠ

„Man autosprints amatieru līmenī bija nopietns vaļasprieks, sevišķi ziemās. Arī Padures diķī pa ledu braukājām. Parasti jau brauc tad, kad kārtīgi uzsalis, un kādreiz ziemas bija bargākas. Arī pa Vilgāles ezeru un Ēdoles diķi pāris sezonu ir nobraukts. Bijušas balvas par atsevišķiem posmiem. Meitenēm konkurence mazāka, tādēļ arī uz pjedestāla augstākā pakāpiena esmu stāvējusi. Divas reizes piedalījos rallijā *Dullā maijvabole*, vienu reizi – rallijā *Nakts fotoorientēšanās*, kurā bija jāatrod arī Nabītes avotiņš. Parasti vīrs Gatis sēž blakus – ja kas samisējas, zina pateikt, kas darāms. Viņš strādā uz meža tehnikas – cirsmais sagatavo augsni stādīšanai, bet ziemās izved kokmateriālus.”

PATĪK VISUR SKRIET

„Vaļasprieki laika gaitā mainās. Bērniībā tā bija lasīšana – lasīju daudz, daudz, daudz. Tad nāca internets. Kad iepazinos ar Gati, sākās autosports. Tagad ir līnijdejas. Kādreiz teica: tās tantēm gados. Bet deju daudzas jaunietes, arī padsmītnieces. Kad pirmoreiz iegāju pie *Jautrajiem zābaciņiem*, domāju, vai uz pareizo vietu esmu atnākusi. 1. jūnijā Rojā būs līnijdejošu festivāls *Rīgas kauss*. Baidos piedalīties. Vai deju tik labi, vai sanāks? Bet vadītāja Irita Grīnberga iedrošināja. Reizēm

domāju: varbūt šovakar neiet – esmu darbā nogurusi. Bet vajag tikai saņemties, aiziet, un tā ģimeniskā būšana pārņem.

Esmu Latvijas Sakaru darbinieku arodbiedrības Kuldīgas nodaļas arodkomitejas vadītāja. Kad sāku strādāt pastā, pat nezinaēju, ka tādas arodbiedrības vēl pastāv. Bet labi, ka ir, jo katrs par sevi jau neaizies iestāties. Kad bija pārvēlēšanas, ievēlēja mani, jo es esmu gatava visur skriet.”

NEZINA LATVIJU

„Arodbiedrībā ietilpst pasts, *Tet*, *LTV*, *Bite* un arī viesmīlības nozare. Tā rīko dažādas ekskursijas. Aprīlī ar autobusu braucām uz Franciju: Kannas, Nica, Montekarlo... Man patīk braukt tieši ar autobusu – tā var labāk iepazīt zemi. Emocijas vēl tik spilgtas! Kalni, jūra, plašums – to nevar izstāstīt. Bijām labā restorānā: ja reiz esam atbraukuši, jāizbauda vietējais kolorīts. Saprasties varēja, arī nezinot franču valodu, bet par Latviju un Rīgu viņi neko nebija dzirdējuši. Montekarlo ir skaisti, bet lai tur paliktu dzīvot? Nē! Tur bija arī kāda skaista mazpilsēta: ej pa ieliņām, cilvēki tik sirsnīgi, atvērti! Mēs, latvieši, tādi drūmāki. Iebraucot Latvijā, uzreiz to jūt... Pērn Anglijā veikalā sievietē garāmejojot atvainojās, nemaz nepieskārusies. Latvijā lidostā man uzgrūdās ar somu un vēl nolamāja. Kaut kas mums ir tāds iekšā – noguruši kaut kur drūmi skrienam.

Man ļoti patika Sanktpēterburga, kur biju ar kolēģi 2016. gada Muzeju naktī. Pastaigas, dārzi, tilti... Krievu valodu pārvaldu kā Purvciema meitene. Ļoti ceru, ka pienāks brīdis, kad atkal varēšu turp aizbraukt.

Visas lietas notiek augstās sfērās – mēs redzam tikai sekas. Kāpēc kādam būtu tiesības noteikt, kurš dzīvos? Briesmīgi, ka laikā, kad civilizācija tā attīstījusies, kaut kas jāregulē ar spēku. Būtu drausmīgi, ja te kristu bumbas un mēs sūtītu karā savu bērnu, kuru varbūt nekad vairs neredzētu. Briesmīgi jebkurā pusē...”

Lai labais vairotos, tas jādara

„Bieži tiek citēts kāda angļu politiķa teiciens: „Lai ļaunums uzvarētu, vajadzīgs tikai viens – lai labais nedarītu neko.” Es piekritu. Īpaši šajā laikā, kad Krievija uzbrukusi Ukrainai, ikvienam jāizvēlas bezkompromisa nostāja. Jāapzinās, kurā pusē esi tu: labā vai ļaunā,” uzskata virsmācītājs VIESTURS PIRRO. Viņš kalpo Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzē, Kabiles un Vārmes baznīcā un pārrauga arī Usmas Sv. Pētera draudzi.

Kādas jums izjūtas šajā traucējamajā laikā?

Pasaule polarizējas. Sākoties karam Ukrainā, ikvienam uzreiz jāizvēlas, vai viņš ir cilvēčības un godīguma vai arī nelietības un noziedzības pusē. Vairāk iespēju nav. SLēgt kompromisu ar ļauno vai izlikties to neredzam nozīmē nostāties ļaunā pusē un to attaisnot, piesaucot objektīvus apstākļus, politisko situāciju, kādas valsts intereses utt.

Mana sajūta ir tāda, ka naivās bērnības un lielulības laiks Eiropas politikā ir beidzies. Pa Rietumiem braukādams, esmu sastapis dažādus cilvēkus, arī ļoti naivus attiecībā uz Krievijas agresivitāti. Viena daļa ir apzināti naiva, jo zina, ka tas, ko paši runā, ir mulķības, bet biznesa jātāisa, tādēļ tas ir izdevīgi. Citi ir bailīgi: lai tas nenotiktu pie mums, Krievijai jāpielabinās. Citi domā kā lielākā daļa Latvijā dzīvojošo, kuri politisko situāciju novērtē objektīvi. Naivuma attaisnošanas laiks ir beidzies. Tu esi vai nu *par*, vai *pret* taisnību.

Viena lieta, kas nav pārsteigums, tomēr šokē, ir Krievijas pareizticīgās baznīcas nostāja. Daļa karu atbalsta un attaisno jebkādos noziegumus, kas Ukrainā pastrādāti. Tāpat kā Hitlera laikā daļa no Vācijas luteriskās baznīcas. Galma mācītāji un iztapaņas būs vienmēr. Taču, ja cilvēkam ir sirdsapziņa, lietas jāsauc īstajos vārdos. Slepkava ir slepkava, izvarotājs ir izvarotājs, un sadists ir sadists. Baznīcai jābūt skaidrai bezkompromisa stājai.

Man patīk, ka mūsu luterāņu baznīcai tāda ir, sākot ar arhibīskapu Jāni Vanagu un citiem. Kuldīgas mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics brauc uz Ukrainu, ved palīdzību. Arī mūsu draudzē ir ziedojumi. Esam piedāvājuši izmināt cilvēkus draudzēs mājā. Mans uzdevums ir darīt visu, lai palīdzētu tiem, kuriem atņemts viss. Ja mums ir, ko dot, tad jādo. Tāpat bija Otrā pasaules kara beigās, kad latvieši devās prom un Rietumu pasaule viņus uzņēma.

Tuksās plāpas, kas „esam par mieru”, nedarbojas. Ja cilvēki iet bojā, krienināt ar tādu frāzi ir liekulīgi. Kristus Mateja evaņģēlijā saka: „Paēdini izsalkušos, padzirdini izslāpušos, uzņem svešiniekus, apgērb kailos, apmeklē slimos, ej pie tiem, kas apspiesti, apcietināti, nepazemoti!” Kristus stāsts norāda, ka Debesu valstību var iegūt vai

zaudēt vienkāršu iemeslu dēļ. Ja dari labu – iegūsi. Ja nedari sliktu, bet nedari arī labo, ko varēji, tad tas vairotos.

Vai noskaņojums draudzē mainās?

Mēs visi ceram, ka Ukrainas scenārijs pie mums neatkārtosies. Cilvēki kļuvuši labestīgāki, atsaucīgāki, arī saliedētāki. Vairs nav ļaunuma vai arī nelietības un noziedzības pusē. Vairāk iespēju nav. SLēgt kompromisu ar ļauno vai izlikties to neredzam nozīmē nostāties ļaunā pusē un to attaisnot, piesaucot objektīvus apstākļus, politisko situāciju, kādas valsts intereses utt.

„Mana pirmā apzinātā lūgšana bija tāda: „Nezinu, vai tu, Dievs, esi, bet, ja esi, tad, lūdzu, sakārto manu dzīvi!” Un tad sākās viens brīnums pēc otra.”

Arī pasaulē tas redzams. Ar sievu nupat bijām Vīnē. Austrijā, pārtikušā augstas kultūras valstī, cilvēki katru dienu piketē. Paldies Dievam, arī šajā valstī, kas gāzes dēļ ar Krieviju koķetē tāpat kā Vācijā, tomēr ir cilvēki, kuri nav vienaldzīgi, nav ciniski pašlabuma meklētāji. Mēs dzīvojam zel-tar laikmetā – mierā un pārtībā, bet tas var neturpināties mūžīgi. Iespējams, kādreiz būs jāpasaka Dievam paldies un jābūt gataviem uz ko citu. Realitāte prasīja 72 stundu kofertī. Ārzemju latvieši, kuri no Rīgas aizbrauca 1944. gadā, stāstīja, ka māju atslēgas atstājuši kaimiņiem vai mājkalpotājam ar domu, ka pēc dažiem mēnešiem atgriezīsies. Bet viss mainījās uz 50 gadiem. Tāpēc aicinu novērtēt brīvību, kāda mums ir. Lielis prieks, ka Rietumu pasaule pret ļaunumu ir sacēlusies un kļuvusi vienota. Krievija to negaidīja. Vienotība pret ļaunumu tai ir graujoša.

Bībele māca nepaļauties uz militrām un politiskām apvienībām, jo paļauties var tikai uz dzīvo, svētīto Dievu. Ja tauta ir dievbijīga, tas ir spēks. Ja lūdzam mieru, tas arī

būs. Vīspirms mūsu robežu sargā Dievs, tad pārējie spēki. Lielā labklājībā baznīcas kļūst tukšākas – cilvēki neizjūt vajadzību pēc dievkalpojumiem, bet nopietnas situācijas liek pie lūgšanām atgriezties, saukt uz Dievu.

Jūsu ticība jūtama kā milzīgs spēks. Vai tāda tā bijusi vienmēr?

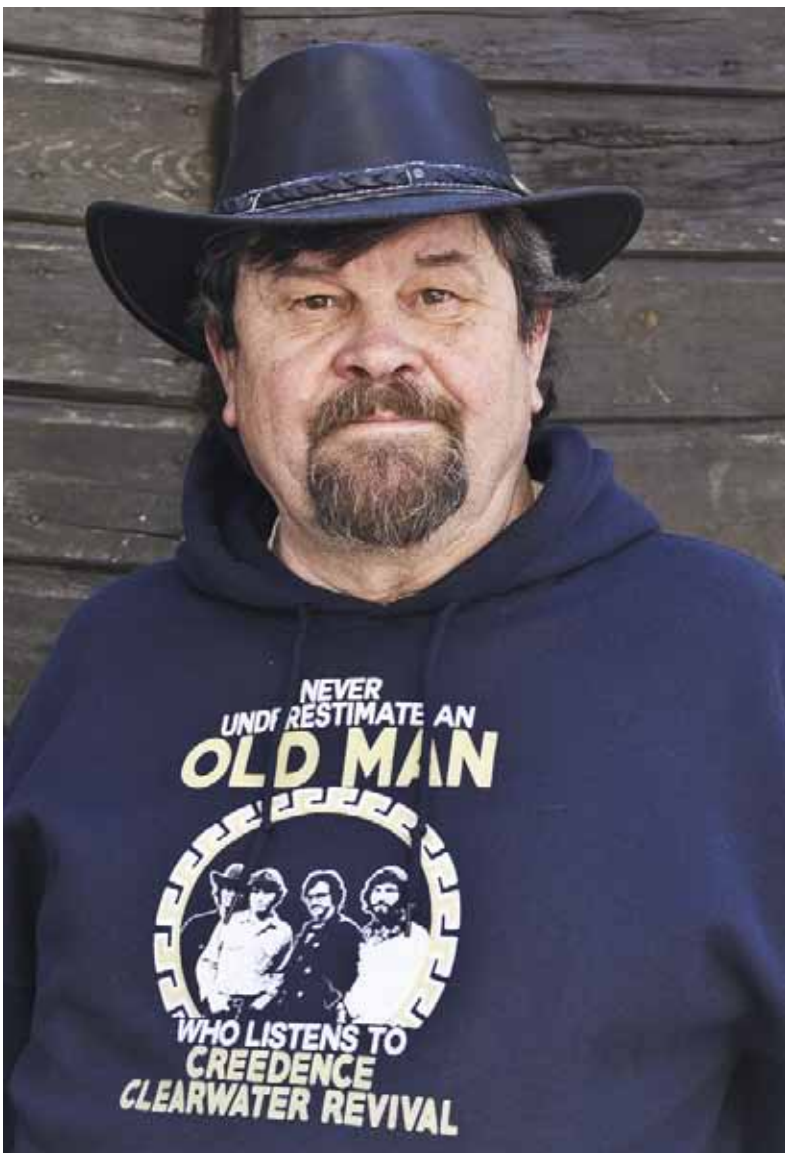
Bērnībā Dievu nepazinu. 1954. gadā piedzimu Kuldīgā. Dzīvojām tagadējā Kalna, toreiz Rīgas ielā 5. Tēvs Dāvis Piro strādāja *Vulkānā* kā inženieris. Bija arī labs mūziķis – spēlēja akordeonu, saksofonu, klavieres, klarneti. Kuldīgā bija slaveņa kapela, un viņš bija viens no pieciem dalībniekiem. Pēckara laika ballēs mēdza uzspēlēt arī aizliegtās dziesmas. Kļuva tik slavens, ka padomju vara viņus izformēja, aizliedza uzstāties.

Tēvs kā jauns puisis dzīvoja Rīgā, strādāja rūpnīcā *Vairogs* – augstu tehnoloģiju uzņēmumā, kas ražoja lidmašīnas, automašīnas. Vācu okupācija tēvu kā neaizvietojamu militārās rūpniecības darbinieku ar pavēli nosūtīja uz Berlīni, kur viņš tērauda rūpnīcā *Krupp* virvoja lielgabaliem stobras. Bet līgumā ar maziem burtiņiem rakstīts: ja nestrādās Lielvācijas labā, tad pēc kara laika likumiem tiks nošauts bez tiesas un izmeklēšanas.

Viņš piedzīvoja Berlīnes izpīšanu: uzliedzumu, bombardēšanu. Tas bijis ārprieks... Tēvs līdz ar citiem vairākkārt aprakts zem namu drupām, bet glābēji vienmēr atrakuši. Kad karš beidzies, franču un beļģu kolēģi piedāvājuši braukt ceļojumā, ka Latvijas okupāciju Rietumi nepieļaus, bet vēstniecībā atgriezies neieteica – nevar zināt, ko Latvijā var sagaidīt par to, ka strādājis Vācijas labā.

Tēvs atgriezās. Protams, okupētāji Padomju Latvijā nonāca filtrācijas nometnē, pēc tam koncentrācijas nometnē Sibīrijā – Pivāņā pie Amūras upes pretī Komsoļojskai. No 1945. līdz 1949. gadam bija lēģerī. Tur izdzīvoja no sešiem viens. Tēvs – pateicoties brīnumam.

Bads bijis ārpriekš. Tēvs salīmā ar tīfu, kas nozīmējis gandrīz 100% nāvi. *Arste* bijusi krimināliste, komandanta piegulētāja bez medicīniskās izglītī-

„Uzticies Dievam! Dari labu! Ziedo desmito tieslu! Cilvēki bieži saka: nevarot to atļauties. Tomēr tie likumi darbojas – pašam naudas pēc tam ir vairāk. Tikai jābūt drošam vienu reizi pamēģināt. Noriskē – izdari eksperimentu!” rosina Kuldīgas mācītājs Viestsurs Piro.

bas. Viņas uzdevums – norādīt, kuri miruši, lai tos iznestu ārā. Tēvs gulēja barakā, ko sauca par slimnīcu, un gaidījis nāvi. Viņu izglābis kāds kristietis.

Tēvs sadzirdējis brīnišķīgu dziedāšanu – tas šķīts tik nereāli, ka gribot pienu un baltmaizi – lēģera bada apstākļos neiespējamas delikateses. Pēc laika vīrietis atgriezies ar baltmaizes gabaliņu un nedaudz kazas piena krūzītē. Tēvam tas bijis kā svētais vakarēdiens. Dzīvība atgriezusies. Vēlāk uzzinājis, kas glābējs ir ukraiņu baptists, kurš ar 25 gadiem nometnēs sodīts par to, ka atteicies karot.

Tēvs atgriezās Latvijā. Viņš aizsūtīts uz Dundagas mežrūpniecības saimniecību. Tur iepazītinies ar manu mammu Ēriku Petrovici. Salaulājušies Dundagas baznīcā un pārcēlušies uz Kuldīgu. Tēvs bijis inženieris izgudrotājs.

1951. gadā piedzima brālis Māris, kurš jau mūžībā, pēc trim

gadiem es. Tēva amatu iekārojās kāds demobilizēts krievu virsnieks. Visi zinājuši, ka tēvs bijis Sibīrijas lēģerī, tad nu virsnieks uzrakstījis denunciaciju vadībai Rīgā, ka tēvs ir kaitnieks. No Rīgas atsūtīta komisija. Viens miera laika inženieris izskatījis dokumentāciju un atzinis, ka tas ir apmelojums.

„Sabiedrībā noskaņojums ir līdzīgs tam, kāds bija Atmodas laikā: konkrētība, vienotība, gatavība ziedot un upurēties, ja vajag.”

Krievu virsnieks dabūjis partijas rājeņu, kantorī mētajis krēslus un kliezdis, ka Piro vienalga aizbrauks uz Sibīriju. Tas vēl bija Staļina laiks, tēvs nav gaidījis, kad viņu atkal apmelos un notiesās, tādēļ pārcēlāms uz Mērsragu.

Tur tēvs strādājis kolhozā *1. maijs*. Nodzīvojams līdz 50. gadu beigām un pārcēlāms uz Rīgu. Dzīvojām Vecmilgrāvī, tēvs strādāja kolhoza *9. maijs*

Dāvis un Ērika Piro Kuldīgā, Kalna ielā 5, ar dēliem Māri un Viesturu.

Viesturs šogad Vīnē pie Hofburgas pils piedalās piketā pret Krievijas karu Ukrainā.

mehāniskajās darbnīcās kā vadītājs, mamma juvelierveikalā *Perle*.

Kā nonācāt līdz kalpošanai baznīcā?

Cēljos Rīgas 31. vidusskolā. Tēvs ļoti gribēja, lai studēju eksaktās zinātnes, teica, ka abi dēli būs inženieri, bet man eksaktās zinātnes nekad nav padevušas. Brālim padēvās – bija labs datorspeciālists. Es pēc skolas sāku strādāt celtniecībā. Tēvs teica, ka jāstudē, bet negribēju būt inženieris un strādāt par 110 rubļiem mēnesī. Celtniecībā pelnīju 300 rubļu. Naudas netrūka – tēvs un mamma labi pelnīja. Man bija motocikls *Jawa*, mūzikas ieraksti, kompānija, meitenes. Bet bija tāds iekšējs tukšums, nepiepildīts izjūtas. Gājām uz izstādēm, koncertiem, izklaides pasākumiem. Jaunība pilnā plaukumā. Studēt nesāku, un mani iesauca Padomju armijā. Nonācu *strojbatā* (celtniecības bataljonā – red.) aiz Polārā loka, Kolas pussalā. Dienestā divos gados nopelnīju vairāk nekā 1000 rubļu, atgriezies, un lustīgā dzīve atsākās. Bet tas pats iekšējais tukšums – prātā nāca pat domas par pašnāvību. Visu saasināja tiem laikiem labā situācija: ārēji viss ir, iekšēji kaut kas ļoti ir vajadzīgs, bet nezinu, kas.

Kā no šīs izjūtas atbrīvojāties?

Vienreiz braucu ar *moci* un iekšēji sadzirdēju balsi: „Viestur, tavā dzīvē būs lielas pārmaiņas.” Balss bija kaut kas tik tuvs un pazīstams – tuvāks nekā tēvs un māte. Mani nepārsteidza tas, ka dzirdēju to ne ar ausīm, bet visu savu esamību. Pēc tam satiku kristiešus – mani kāds vadīja, lai tas notiktu. Man bija kaimiņš Imants Auziņš – dzejnieka Imanta Auziņa brāļa dēls. Talantīgs dzejnieks, bet liels bohēmiķis. Reizēm lietoja arī narkotikas. Biju nopircis pudeli šņābja, dzērām, kaut ko muldējām. Teicu, ka jūtu iekšēju tukšumu, jo visu jau esmu izbaudījis, nekā laba vairs nebūs. Es saprotu tos garīgi tukšos, situētos cilvēkus, kuri izdara pašnāvību. Ja cilvēks nav kopā ar Dievu, materiālā eksisten-

Kā pievērsanos teoloģijai tolaik uztvēra ģimene, draugi?

Kad pateicu, ka 27 gados esmu kristīties un iesvētījies un studēju teoloģiju, tēvs un mamma no prieka apraudzās. Mana pirmā atbilde profesoram Feldmanim par to, lai studēju par mācītāju, bija *nē*. Tad viņš jautāja: „Vai gribi, lai debesis pārplīst un uz tevi kāda balss sāk runāt?” Sāku studēt un sapratu, ka tā ir tā jēga, kādēļ Dievs mani radījis.

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

PIECOS VĀDOS
Ja jums būtu jāpabeidz teikums „Viesturs Piro ir...”, ko jūs teiktu?
● **Rūta Piro**, sieva: „Man mīlošs vīrs. Viesturs ir gudrs, ļoti labs vēstures zinātnis. Cilvēks, kurš mīl visus.”
● **Gunta Birze**, Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzes lietvede: „Cilvēks, kurā ir garīgums, inteliģence un gudrība. Ass prāts un uztvere. Sirds labestība.”
● **Laura Grīnberga**, Viestura un Rūtas ģimenes draudzene: „Cilvēks, ar kuru ir interesanti būt kopā. Mums ar vīru patīk viņa aizrautība, kad runājam par idejām, ko realizēt kopā, daudzpusīgās intereses, sarunas par procesiem pasaulē. Viņš ir Latvijas patriots.”

Mācītājs Viestsurs Piro brīvdabas Liepā un Sicīlijā.

Abi ar sievu Rūtu atvaļinājumā Sicīlijā.

nāt lūgšana. Teicu: „Nezinu, vai tu, Dievs, esi, bet, ja esi, tad, lūgēji sadzirdēju balsi: „Viestur, tavā dzīvē būs lielas pārmaiņas.” Balss bija kaut kas tik tuvs un pazīstams – tuvāks nekā tēvs un māte. Mani nepārsteidza tas, ka dzirdēju to ne ar ausīm, bet visu savu esamību. Pēc tam satiku kristiešus – mani kāds vadīja, lai tas notiktu. Man bija kaimiņš Imants Auziņš – dzejnieka Imanta Auziņa brāļa dēls. Talantīgs dzejnieks, bet liels bohēmiķis. Reizēm lietoja arī narkotikas. Biju nopircis pudeli šņābja, dzērām, kaut ko muldējām. Teicu, ka jūtu iekšēju tukšumu, jo visu jau esmu izbaudījis, nekā laba vairs nebūs. Es saprotu tos garīgi tukšos, situētos cilvēkus, kuri izdara pašnāvību. Ja cilvēks nav kopā ar Dievu, materiālā eksisten-

ce sāk nogurdināt, slāpēt. Ticības telpu var aizpildīt tikai Dievs. Ja tā nenotiek, tukšums nedod miera. Imants sacīja, ka varbūt dzīves jēga ir ticībā, un piedāvāja aizbraukt pie mācītāja. Manā uztvērē tas bija īpašs cilvēks, pie kura mēs, tādi hipiji ar gariem matiem, nez vai iederētos. Norunātajā laikā, lai paspētu uz vilcienu Rīga–Liepāja, draugs neierādās. Taisījies gulēt, bet pēkšņi zvans pie durvīm. Līdz vilcienam 40 minūtes, bet Imants teica: „Ja Dievs gribēs, paspēsīm!” Izejot uz ielas, uzreiz brauca zaļš *taksis*. Bijām nomalē, un tāda sakrītība bija brīnums. Noliku desmitnieku uz spidometra un teicu, lai spiež pedāli grīdā. Tas ir vienīgais braucienis manā dzīvē, kurā visos Rīgas luksufohos bija zaļā gaisma. Izlēcām no *taksī*, skrējām uz vilcienu un ielēcām jau braucošā. Bijētiem gan laika vairs nebija.

Rīta pusē Vaiņodē gājām uz mācītāja māju. Atvērās logs, izliecās sirms kungs – mācītājs Aivars Beimanis – un teica: „Mani dēli, cik labi, ka jūs atbraucāt!” Biju pārsteigts – sagaidīju, ka mums saasinājā tie laikiem labā situācija: ārēji viss ir, iekšēji kaut kas ļoti ir vajadzīgs, bet nezinu, kas.

Ēriks Mesters, kurš piedāvāja kalpot Dievu, esi, bet, ja esi, tad, lūgēji sadzirdēju balsi: „Viestur, tavā dzīvē būs lielas pārmaiņas.” Balss bija kaut kas tik tuvs un pazīstams – tuvāks nekā tēvs un māte. Mani nepārsteidza tas, ka dzirdēju to ne ar ausīm, bet visu savu esamību. Pēc tam satiku kristiešus – mani kāds vadīja, lai tas notiktu. Man bija kaimiņš Imants Auziņš – dzejnieka Imanta Auziņa brāļa dēls. Talantīgs dzejnieks, bet liels bohēmiķis. Reizēm lietoja arī narkotikas. Biju nopircis pudeli šņābja, dzērām, kaut ko muldējām. Teicu, ka jūtu iekšēju tukšumu, jo visu jau esmu izbaudījis, nekā laba vairs nebūs. Es saprotu tos garīgi tukšos, situētos cilvēkus, kuri izdara pašnāvību. Ja cilvēks nav kopā ar Dievu, materiālā eksisten-

ce sāk nogurdināt, slāpēt. Ticības telpu var aizpildīt tikai Dievs. Ja tā nenotiek, tukšums nedod miera.

Ēriks Mesters, kurš piedāvāja kalpot Dievu, esi, bet, ja esi, tad, lūgēji sadzirdēju balsi: „Viestur, tavā dzīvē būs lielas pārmaiņas.” Balss bija kaut kas tik tuvs un pazīstams – tuvāks nekā tēvs un māte. Mani nepārsteidza tas, ka dzirdēju to ne ar ausīm, bet visu savu esamību. Pēc tam satiku kristiešus – mani kāds vadīja, lai tas notiktu. Man bija kaimiņš Imants Auziņš – dzejnieka Imanta Auziņa brāļa dēls. Talantīgs dzejnieks, bet liels bohēmiķis. Reizēm lietoja arī narkotikas. Biju nopircis pudeli šņābja, dzērām, kaut ko muldējām. Teicu, ka jūtu iekšēju tukšumu, jo visu jau esmu izbaudījis, nekā laba vairs nebūs. Es saprotu tos garīgi tukšos, situētos cilvēkus, kuri izdara pašnāvību. Ja cilvēks nav kopā ar Dievu, materiālā eksisten-

Vai ģimene jums tad jau bija?

Jā, tajā laikā apprecējās. Man bijušas divas laulības. Pirmā sieva Jana pēc šķiršanās dzīvo Skotijā. apprecējāmies, dzīvojām ar mani vienmēr vecākiem un brālī trīsistabu dzīvoklī. Padomju laiks, Rīgā dabūt savu dzīvokli – bezcerīgi. Satiku Modri Plāti, kurš esat atveduši labu materiālu.” Es kļuva par viņa vikāru. Sāku studēt teoloģiju un kā pirminderis kalpot Gustava Ādolfā baznīcā Mežaparka draudzē.

Kā pievērsanos teoloģijai tolaik uztvēra ģimene, draugi? Kad pateicu, ka 27 gados esmu kristīties un iesvētījies un studēju teoloģiju, tēvs un mamma no prieka apraudzās. Mana pirmā atbilde profesoram Feldmanim par to, lai studēju par mācītāju, bija *nē*. Tad viņš jautāja: „Vai gribi, lai debesis pārplīst un uz tevi kāda balss sāk runāt?” Sāku studēt un sapratu, ka tā ir tā jēga, kādēļ Dievs mani radījis.

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Kad pateicu, ka 27 gados esmu kristīties un iesvētījies un studēju teoloģiju, tēvs un mamma no prieka apraudzās. Mana pirmā atbilde profesoram Feldmanim par to, lai studēju par mācītāju, bija *nē*. Tad viņš jautāja: „Vai gribi, lai debesis pārplīst un uz tevi kāda balss sāk runāt?” Sāku studēt un sapratu, ka tā ir tā jēga, kādēļ Dievs mani radījis.

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

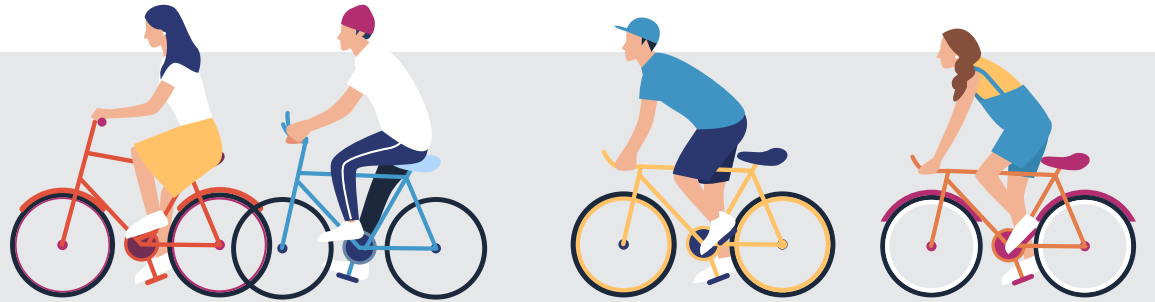
Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

Reiz, kad mēs, jaunie mācītāji, pulcējāmies, mums vīrs uzskrēja čeka (Valsts drošības komiteja – red.). Jura Rubenja tēvs Georgs – pret čekistiem uzstājās ļoti droši. Čekisti gaidīja, lai no viņiem baidītu. Mēs prasījām, lai parāda apliecības, strīdējāmies pretī. Mans tēvs čekā bija pratināts, tādēļ arī mans uzvarās bija melnāji sarakstā. Zināju, ka ziepes būs lielas: vai nu neļaus kalpot, vai aizsūtīs tālu uz Latgali. Bet pirms Gorbačova *perestroikas* varēja just, ka čekai doti jauni rīkojumi. Brutalitāte pārgājusi uz tādu kā comiskumu. Mani izsauca uz reliģisko lietu kantori Rīgā pretīm Ļeņina piemīnklam un piedāvāja studēt Rietumos. Skaidrs, ka tas bija piedāvājums kļūt par *stukaču*. Niepiekritu, mācītājs aicināja pie altāra lūgt Dievu. Tā bija mana pirmā apzi-

„Ticības telpu cilvēkā var aizpildīt tikai Dievs. Ja tā nenotiek, tukšums nedod miera.”

Kuldīgas Katrīnas baznīcā sāku kalpot 1989. gadā. Jana kalpoja kā ērgelniece. Pamazām laulība sāka irt un drupt. Janai Skotijā uzradās draugs, un viņa pārcēlās. Šķirāmes mierā un jau pie izdzīvošanas mīlestības ugunsaura. Tagad esmu precējies ar Rūtu. Viņa bija draudzē, es kristīju viņas dēlu. Rūtas toreizējais vīrs Gaidis bija mantojis Rumbas pagasta *Polīšus* – talantīgs uzņēmējs, naudu ieguldīja dzimtajā mājā, to atjaunojot. Tad traģiskā negadījumā mežizstrādes laikā viņam uzkrīta koks, un viņš gāja bojā. Es viņu izvadīju turpat, Polīšu kapos.

Lai viegli ripo!

Sarūsējusi ķēde, neeļlota riteņa rumba, putekļu kārtā uz rāmja tāda, ka tajā var vilkt vagas un stādīt kartupeļus... Nedaudz pārspīlēti, bet aptuveni tādā stāvoklī dažs labs pēc ziemas velk no šķūņa laukā savu divriteni un sāk braukt. Ko ievērot, lai braukšana būtu laba un patīkama?

Bez pārbaudes labāk ne

Galvenais ir pievērst uzmanību tam, kādā stāvoklī ir velosipēda ķēde un riepas, skaidro Kuldīgas veikala *Kristaps* pārdevēja Inese Krastiņa.

TĀLREDZĪGĀK IR LĒTĀK

Ķēdei jābūt tīrai un saeļlotai, lai braucot tā neīkstētu kā vecas eņģes. Ir taču daudz patīkamāk pedāļus mīt tad, ja viss griežas un slīd kā karsts nazis sviestā. Tie, kuri to māc, var izjaukt arī riteņu rumbas, gultņus kārtīgi ieziežot ar smērvielu, kas griešanos atvieglos. Ja vienaldzība ir liela, var jau braukt un klausīties, kā iekšā iekļuvušās smiltis vai sīkas grants daļiņas jauki čirkst un bojā detaļas, bet tad jāreķinās ar to, ka pēc kāda laika būs jāmeklē jaunas detaļas.

Bet ar tām ir problēmas, jo to trūkst un ir kāpusi cena. I.Krastiņa spriež, ka tas acīmredzot saistīts ar Krievijas karu Ukrainā. Arī velosipēdu cena krietni uzkāpusi – vairumtirdzniecībā tai klāt ir vidēji 50 eiro. Pārdevēja saka: pērn viņa veikalā velosipēdus tirgoja par tādu cenu, kāda nu maksājama, iepērkot no vairumtirgotājiem.

BREMZES NAV JOKA LIETA

Atgriežoties pie apkopes, par skādi nenāk uzņemties aci tam, vai skrūves, uzgriežņi vai spieķi nav kļuvuši vaļīgi. Arī bremzēm jāpievērš uzmanība. Tiem, kuri bremzē pa vecajai modei – pedāli spiežot atpakaļ, problēmu nevar izšķirt, bet ar roku nospiežamās var būt kļuvušas brīvākas. Nevienam negribas brauciena laikā atkārt, ka bremžu nav, bet tuvojās ēkas siena, koks vai grāvis. Protams, nedrīkst aizmirst par riepām. Kā smeļties saka – no tām jāizlaiž pārpalikušais ziemas gaiss un kārtīgi jāsapumpē iekšā vasaras.

Ja pašam negribas ķimerēties, Kuldīgā to var paveikt dažās tirdzniecības un apkopes vietās. Tādas ir, piemēram, *Kristaps*, *Velo Doc* u.c. Izmaksas atkarīgas arī no ātrumu skaita: ja ir viens, pakalpojums maksās 10–20 eiro, ja vairāki, tad 30 eiro, bet, ja ir disku bremzes, tad 35–40 eiro.

BĒRNU DROŠĪBAI

Vēl jāatceras, ka īpaši jā-

Daudzi vecāki bērniem neliek braukšanas laikā uzlikt ķiveri. Vai pārsista galva būs labāka?

Braukājot pa skeitparku un pumpu trasi, noderēs speciāli velocimdi. No rokas lūzuma tie diemžēl nepasargās, bet no nobrāztām plaukstām gan.

Cena kāpusi ne vien pārtikai vai degvielai, bet arī divriteņiem – vidēji par 50 eiro.

parūpējas par bērnu drošību. Kuldīgā atkal atvērts skeitparks, atklāta arī jaunā pumpu

velotrase. Bērniem, kuri turp dodas, galvā jābūt ķiveri, vajadzīgi arī ceļu un elkoņu

sargi, rokās velocimdi, lai krietena gadījumā sevi pasargātu pret nobrāzumiem.

Droši pašam un citiem

Prieks par braucieni ar divriteni nebeidzas tikai ar apkopi. Lai viss būtu droši, jāievēro satiksmes noteikumi.

TIKAI AR TIESĪBĀM

Lai pa velosipēdiem un ielām brauktu likumīgi, noteikti jāievēro velosipēdistu apliecība. Tā nav vajadzīga tiem, kam jau ir B kategorijas autovadītāja apliecība. Tomēr visiem, kuri nolēmuši biežāk izvēlēties videi labvēlīgu braucamo, ieteicams mācībās iegūt velosipēda vadītāja apliecību. Ērti un bez maksas tas izdarāms jebkurā Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) nodaļā no desmit gadu vecuma.

TĀ, LAI VAR REDZĒT

Divritenim vienmēr jābūt lieliskā tehniskā stāvoklī ar bremžu sistēmu un priekšējiem un aizmugurējiem lukturiem, lai velosipēds un tā īpašnieks būtu

Piedaloties satiksmē, jāievēro pieklājība – tikai tā visi spēsim sadzīvot.

redzami gan tumsā, gan tad, ja redzamība ir slikta. Ja lukturu nav, noteikti jāvelk gaismu atstarojošā veste.

VAI IR VELOCELIŅŠ

Ceļu satiksmes noteikumi saka: ja atsevišķi veloceliņi nav izveidoti, tad var braukt pa ielu, ceļu

vai ietvi. Nu jau velobraucēji ietvi izvēlas reti, jo tur kustība ir daudz neparedzamāka. Gājēji ir grūtāk prognozējami, un ceļu var šķērsot kāds, kas strauji nolēmis virzienu mainīt. No blakus teritorijas negaidot var izbraukt kāds transportlīdzeklis.

Tomēr, ja remonta vai citu apstākļu dēļ ielu izmantot nedrīkst un velosipēdistam nākas braukt pa ietvi, jāturas tuvāk labajai malai, lai netraucētu gājējiem, jo tiem tur ir priekšroka.

REIBUMĀ NOTEIKTI NE

CSDD rīko akcijas pret sēšanas pie stūres reibumā, un tas attiecas ne tikai uz autovadītājiem, bet arī riteņbraucējiem. Valsts policijai ir tiesības ne tikai pārbaudīt velosipēdistu tiesības, bet arī izmērīt alkohola koncentrāciju asinīs un izvērtēt reibumu, kas neapzinīgajiem draud ar paprāvu naudas sodu un pat tiesību atņemšanu.

SPILGTI ELEMENTI

Bieži vien gabarītu un ātruma dēļ velosipēdi citiem satiksmes dalībniekiem nav pamanāmi, tādēļ riteņbraucēja apģērbā un aksesuāros vajag vairāk spilgtu un atstarojošu elementu. Obligāta prasība tumsā ir iedegti priekšējie lukturi baltā krāsā un aizmugurējie sarkanā krāsā. Ja to nav, noteikti jābūt atstarojošā vestē.

BĒRNIEM ĶIVERE OBLIGĀTA

Likums nosaka: bērniem, kam vēl nav 12 gadu, ķiveri jābūt obligāti. Visiem, kuri vecāki par 12 gadiem, braukšanas laikā tā ir ieteicama. Tomēr drošības nolūkos, it sevišķi braucot dzīvā satiksmē, sevis aizsardzībai der iegādāties ķiveri, ceļgalu un elkoņu sargus.

KRĒSLIŅI MAZAJIEM

Aizvien biežāk ielās redzam ģimenes, kas brauc ar velosi-

pēdiem. Bērnu īpašā krēsliņā var pārvadāt līdz septiņu gadu vecumam, un uz šo velosipēdu attiecas tie paši noteikumi. Bērnam apģērbā jāizmanto spilgti un atstarojoši elementi, bērna sēdekļi velobraucējam aiz muguras drošības labad jānostiprina, un jāpārliecina, ka aizmugurējie lukturi darbojas.

PIELĀGOT ĀTRUMU

Velosipēdistam vienmēr jāizvēlas tāds ātrums, kas neapdraud citus. Šķērsojot brauktuvi, ātrums jau laikus jāsamazina līdz tādām, kādām iet gājēji, vai arī vajadzības gadījumā divritenis jāaptur pavisam.

Braucot pa ietvi, jāatceras, ka tur priekšroka vienmēr ir gājējam, tādēļ ar savu ātrumu nekādi nedrīkstētu traucēt gājēju plūsmai.

/No vietnes *Octas.lv*

Alberta Dintera teksts un foto

SARUNA AR JUBILĀRI

Lielākā vērtība – būt ar mīļajiem

Ieva Knupkei no Īvandes šodien apņir 38 gadi. Viņa atklāj, ka dzimšanas dienas galdā vienmēr ir vīra Mārtiņa grilēta gaļa, jo ģimenes zemnieku saimniecība Paegli ražo gaļas produkciju.

Īvandniece Ieva Knupke Anglijā, Bristolē, ciemojoties pie māsas Lienas. Viņa arī pati savu dzimšanas dienu grībētu reiz nosvinēt ārzemēs, iespējams, Itālijā.

Jubilāre beigusi tagadējo V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu, augstāko izglītību ieguvusi Latvijas Lauksaimniecības universitatē. Pēc tam desmit gadus Siguldā strādājusi kā ainavu arhitekte, taču nu sešus gadus vada saimniecību Paegli.

SAVĒJIE UN ZIEDI

Svētkus Ieva svinēs ar ģimeni un draugiem. Īpašākus tos padarot dēls Raitis, kurš dzimis divas dienas pirms mammas: „Nu jau deviņus gadus svinam kopā. Dēla dēļ arī man šie svētki ir lielāki. Es savā vecumā varētu vairs tik ļoti nesvinēt, bet ar dēlu kopā jāsvin! Citādi nevar.”

Lielas dāvanas Ieva negaida, jo pats svarīgākais ir satikties: „Kopābūšana mūsdienās ir lielākā vērtība, jo visu citu varēs nopirkt.” Tomēr visvairāk prieku sagādā ziedi: „Tā man kā ainavu arhitektei ir viena no vajībām. Ziedi un dārzs ir arī vaļasprieks. Strādājot uzņēmumā, esmu aizņemta ar citām lietām, tāpēc darbošanās dārzā ir kā relaksācija. Katru gadu sastādu dažādas puķes un vēl ko citu, tādēļ ir patīkami, ja uzdāvina kādu augu. Mīļākās ir maijpuķītes, jo tās zied tieši manos svētkos.”

SAPNIS PAR BRĪVDIENU

Vaicāta par īpašu dzimšanas dienu, Ieva atceras: „Tā bija 30. jubileja – pirmais gads, kad apaļo skaitli nosvinēju kopā ar dēliņu Raiti, kuram tad palika viens gadiņš. Togad izjūtas bija īpaši svinīgas, ciemos uz Siguldu atbrauca draugi un ģimene.”

Pirms mēneša Ieva bijusi pie māsas Anglijā uz viņas 30. dzimšanas dienu. Gribētos kur aizceļot un dzimšanas dienu nosvinēt neierastāk, taču darba dēļ tas vēl nav izdevies: „Agrāk esmu paceļojusi kopā ar Kuldīgas mūzikas skolas bērnu kori Cantus, un kopš tā laika man patīk daudz kur. Gribētu nosvinēt Itālijā vai citur, kur ir silti.”

Bet visi mērķi esot saistīti ar uzņēmuma attīstību: „Gribētu, lai mūsu produkcija būtu pieejama plašākai sabiedrībai.” Par vienu no mazajiem sapņiem Ieva teic: „Lai pienāktu tāds laiks, kad būtu vairāk brīvdienas. Darba ir ļoti daudz, un elpu var atvilkt reti. Gribētu pavadīt brīvdienas, ar ģimeni kaut kur aizbraucot.”

NOVĒRTĒT TO, KAS APKĀRT

Lai arī darba daudz, Ieva ir

gandarīta un lepna par to, ko saņiegusi. Moto esot dzīvi baudīt katru dienu: „Tieši ikdienas sīkumos smeļos iedvesmu. Arī tagad sēžu terasē, skatos uz tikko atplaukušajām, koši zaļajām bērzu lapiņām, zilajām debesīm, un tas ir tik skaisti – būt dabā, to sajūst! Gadu gaitā esmu sapratusi: novērtēju to, ka varu būt savās mājās, darboties savā virtuvē, priecāties par dabu savā dārzā, ka nav jābrauc nekur tālu, lai spētu izbaudīt dzīves sniegto.”

Par tradicionālu dzimšanas dienas ēdienu Ieva saka: „Droši vien būtu dīvaini, ja stāstītu par ko citu, nevis ceptu gaļu. Mans vīrs kulinārijā ir ļoti radošs – prot izdomāt jaunas receptes, meklē arī internetā. Mums vasara vai kādi svētki nav iedomājami bez viņa grilētas gaļas. Draugi, nākot ciemos, vienmēr gaida jaunu recepti. Šogad būs grilēta cūkgaļa ar sīpoliem granātābolu sulā. Arī pašiem gribas katru gadu izmēģināt ko citu.”

Amanda Gustovska
Ievas Knupkes arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Divas un septiņi

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 11. līdz 18. maijam piedzimuši deviņi bērniņi: divas meitenes un septiņi zēni. Vecāki izvēlējušies vārdus Emma, Olīvija, Reinis, Adrians, Lūkass, Radmians, Valters, Roberts, Jēkabs.

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktos teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Vajadzīgi darītāji, ne tukša runātāji

Girts Immers, Padures pagasta kultūras un sporta organizators

- Latvijā par vērtīgāko uzskatu dabu, cilvēkus, piederību savai zemei. Latvija man ir vieta, kurā vienmēr vēlos atgriezties, un tas ir ļoti svarīgi.
- Latvijā man nepatīk skaudīgi, nenovīdīgi cilvēki, kuri pukst un kam vienmēr ir negatīvs viedoklis. Nepatīk tas, ka tiek piemēslota daba.
- Kuldīgas novadā visvairāk

iepriecina tie, kuri dara. Savā darbā esmu sastapies ar ļoti atsaucīgiem, pretimnākošiem cilvēkiem. Bieži, atskatoties uz kādu pabeigtu projektu, redzu, cik daudzi iesaistījās un palīdzēja.

- Kuldīgas novadā visvairāk apbēdina tukša runātāji un darbības imitatori.

- Mana lielākā vēlēšanās ir saistīta ar šobrīd pasaulē notiekošo – vēlos, lai ir miers un Ukrainā beidzas karš. Lai bērniem nebūtu jācieš.

- Man darbā vissvarīgākie ir cilvēki. Cenšos strādāt tā, lai citus iepriecinātu un ļautu kaut uz brīdi aizmirst par ikdienas rūpēm.

- Ja būtu jāmaina nodarbošanās, iespējams, iesaistītos politikā vai sociālajā darbā, jo šo jomu profesijas kalpo sabiedrībai.

- Mans dzīves moto: „Dievs, daba, darbs – zināšanas.” Katram šim vārdam, protams, man ir dziļāks skaidrojums.

- Noderīgākā mācība: censties

nedarīt citiem to, kas nepatīk man pašam.

- Es dzīvē nekad... Vārdam nekad piemīt vēstījums, kuram ir bumeranga efekts, tādēļ izvairos to lietot.

- Ja būtu jānododas uz neapdzīvotu vietu, es izvēlētos kādu stūrīti Latvijā, līdz noteikti ņemtu ģimeni, draugus un padarītu to apdzīvotu.

- No saviem vecākiem esmu iemācījies daudz laba. No tēva – patriotismu jeb mīlestību pret savu zemi, vēlmi mēģināt rast risinājumu jebkurai situācijai. No mātes – mīlēt, cienīt ģimeni un tuviniekus, atbalstīt, lai arī cik lielas nepatīkšanas būtu.

- Mani visvairāk iedvesmo talantīgi un mērķtiecīgi sava darba darītāji.

- Pandēmijas laikā nācās pielāgoties situācijai un domāt, kā darīt citādāk. Vajadzēja intensīvāk apgūt digitālās prasmes un komunicēt digitālajā vidē.

VIRTUVĒ

Nezāļu ēšanas laiks sācies

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Pavasārī ēst gribas svaigāk un zaļāk. To var darīt, uzturā iekļaujot savvaļas augus, kurus savā dārzā pazīstam kā nevēlamas nezāles.

Lai ēstu savvaļas augus, jāizvēlas tādi, kas aug tīrā vietā, kā arī jābūt pārliecinātiem, kas šis ir par augu. Visbiežāk iesaka pavasara ēdienos iekļaut gārsu, pieneņu, gaiļpiešu, virzas, balandu un nātru jaunās lapas, arī koku, kā liepu un kļavu, jaunās lapiņas. Šos zaļumus nevajag daudz, jo piedevas var radīt nepatīkamu garšu, bet, ja salātiem pievieno pa kādai pieneņu un gārsas lapiņai, tad tas būs tikai ieguvums. Ir receptes, kurās nezāles var izmantot bagātīgi,

piemēram, mērcē pesto, ko var ēst ar maizi un likt klāt pie dārzeņu ēdieniem.

Nātres ir bagātas ar antioksidantiem, C vitamīnu un karotinoīdiem. Tās satur daudz hlorofila un ir lielisks dzelzs avots, tādēļ ieteicamas pret mazasinību. Jāatceras arī par nātru tēju! Pirms lietošanas lapas noplaucē karstā ūdenī – tad tās vairs nedzēļ.

Gārsa ir nomierinošs, tonizējošs un vitamīniem bagāts augs, kas uzlabo locītavu un muskuļu veselību, atīra organismu. Gārsas iesaka lietot kuņģa, zarnu, nieru un urīnpūšļa slimībās. Tajās ir ļoti daudz C vitamīna. Droši var likt zupās, salātos un žāvēt tējai.

Pieneņu saknēs un lapās karotinoīdu ir vairāk nekā burkānos, kālija – vairāk nekā banānos, aminoskābes lecitīna – vairāk nekā sojā, dzelzs – vairāk nekā spinātos, C vitamīna – vairāk nekā citronos.

Nātru maize

Vajadzēs: 100 g nātru lapu, buntīti maurloku, 2 ēd.k. sviesta, 500 g kviešu miltu, 30 g svaiga rauga, 10 g jūras sāls, šķipsniņu malta muskatrieksta, 270 ml ūdens.

Kā pagatavot. Nātru lapas noskalo un dažas minūtes blanšē vārošā ūdenī. Tad strauji atdzesē aukstā ūdenī, kam piebērti ledus kubiņi. Nosusina un sasmalcina. Sasmalcina arī maurlokus. Bļodā ieber miltus, vidū izveido iedobi, kurā saber maurlokus un nātres. Raugu sajauc ar siltu ūdeni, pieber tam sāli, ielej bļodā pie miltiem. Pieliek mīkstu sviestu, pierīvē nedaudz muskatrieksta. Tad mīklu mīca minūtes desmit, līdz tā vairs nelip pie rokām; ja vajag, vēl pieber miltus. Kad mīkla samīcīta, to saveļ klaipiņā, liek atpakal bļodā, pārklāj ar dvieli un ļauj rūgt pusotru stundu. Uzrūgušo mīklu sadala divās garenās formiņās, kuras pirms tam ietaukotas ar sviestu, un ļauj atkal uzrūgt. Var klaipiņus veidot arī uz pannas. Cepeškrāsnī uzkrāsē līdz 220° C, maizi cep līdz zeltainam brūnumam.

NEDĒĻAS VIESIS

Dienas ritmā starp basketbolu un policiju

„Jau no bērnības sports ir manas dzīves daļa,” saka Kuldīgas novada sporta skolas basketbola treneris un pašvaldības policijas inspektors Oskars Linkovskis.

Oskars ar sievu Lolitu labprāt dodas ceļojumos.

Trešo mēnesi Kuldīgas novada sporta skolā basketbola treniņus vada OSKARS LINKOVSKIS. Šoziem viņš bija starp tiem pirmajiem, kuri Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē ieguva sporta trenera specialitāti. Oskars strādā arī Kuldīgas novada pašvaldības policijā.

Cik gadu esi pašvaldības policijā?

Šogad ir 18 gads – pilngadība (smejas). Vairākus gadus strādāju arī par glābēju gan sporta skolas baseinā, gan peldētavā pie Ventas. Tagad vairs ne, jo tam neatliek laika. Šoziem beidzu Latvijas Universitāti un kļuva par basketbola treneri.

Vai uzreiz sāki strādāt?

Kopš septembra bērnu un jauniešu centrā vadu basketbola pulciņu. Ar mazajiem darbojamies arī ar vispārējo fizisko sagatavotību. Nodarbības notiek Kuldīgas 2. vidusskolas sporta zālē. Kopš marta sporta skolā kā basketbola treneris strādāju ar 2013. un 2014. gadā dzimušajiem zēniem. Vēl kopā ar kursabiedru Sergeju Ahmaduļinu Alsungas skolā rīkojam bērniem dzīvošanas nometnes Nīkrāces pagastā. Divas jau ir notikušas, trešā paredzēta 28. maijā. Tas gan vairāk ir Sergeja lauciņš, jo viņš ir jaunsgardu instruktors, bet es palīdzu. Bērni apgūst dažādas prasmes, piemēram, iekurināt ugunsgrūdu, uzslīdēt no jumta, orientēšanās, uztura speciāliste Katrīna Spuleniece-Aišpūre stāsta par veselīgu dzīvesveidu, kopā tiek arī gatavots ēdiens.

Vai bērniem tas interesē?

Nometnē var piedalīties bērni no 12 līdz 16 gadiem. Var pieteikties arī pieaugušie. Bērni un jaunieši nometnē ir aktīvi, viņi aizraujas. Cits pirmo reizi dzīvē mizo kartupeļus, un nav viegli iekurt uguni ar kramu. Kāds cits pirmo reizi paliek pa nakti svešā vietā. Pārgājiens ir ap desmit kilometriem. Daudziem noiet tik daudz kilometru bija izai- cinājums. Diemžēl bērni nav fiziski attīstīti: daudziem ir liekais svars, lika mugura un vēl citas problēmas. Mūsu mērķis: lai viņi apgūst dzīvei noderīgas prasmes. Tas sasauca ar notikumiem pasaulē – ar karu Ukrainā. Programmā ir 72 stundu so- ma sakrāvāšana. Sergejs bērniem stāsta arī par armiju, jo pats bijis aktīvā dienestā.

Kādēļ izvēlējies kļūt par basketbola treneri?

Basketbolu profesionāli neesmu spēlējis, bet šis sporta veids no

visiem citiem vienmēr bijis sirdij tuvāks. Viens no motivējošajiem faktoriem – sāka trenēties dēls. Vērojot treniņus, radās interese. Treneris Guntis Jankovskis man studiju laikā bija mentors, pie viņa biju praksē. Kuldīgā radās iespēja apgūt trenera specialitāti. Policijas darbā nav daudz pozitīvu lietu – pārsvarā saskaramies ar negatīvo, bet trenera darbs ir pretstats, kurā var gūt pozitīvas emocijas.

Daži mēneši pagājuši. Vai esi pāguvis iestrādāties?

Šķiet, ka jā. Ir ap divdesmit audzēkņiem. Ātri atradām kopīgu valodu. Esam trīs treneri: Guntis Jankovskis, Toms Zatlens un es. Trenerim visu laiku jāmācās. Kopā ar Sergeju mums ir doma studijas turpināt Liepājas universitātē, jo tur atvērtos sporta skolotāju programma. Un mēs ar saviem kredītpunktiem varētu tikt uzņemti jau trešajā kursā. Ja tas neizdosies, mums ir arī plāns B – studēt Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā. Jāmācās, kamēr galva strādā (smejas). Sākumā bija grūti iesākt atkal mācīties, pildīt uzdotu. Vēlāk iegāja ritmā, kļuva vieglāk. Man ir arī

juridiskā izglītība, ko ieguvu pirms gadiem astoņiem.

Vai audzēkņiem jau bijušas sacensības?

Pirmās – minikausa izcīņa iesācējiem – paredzētas rīt Talsos. Sākumā būs stafete, pēc tam spēle, lai basketbolu labāk iepazītu. Sākumā ir liels uztraukums: dažiem laukuma zūd orientēšanās, un viņi bumbā met savā grozā, skrīenot aizmirst, ka ar bumbu jādrībē. Tas ir normāli, jo bērni ir tikai pašā spēles apguves sākumā. Taču sacensības ir vajadzīgas, lai parādītu prasmes.

Vai tu katrai nodarbībai gatavojies?

Godīgi sakot – jā. Pagaidām katrai nodarbībai ir gan plāns A, gan plāns B. To pirms katra treniņa uzrakstu.

Vai abus darbus vari apvienot?

Nav vienkārši – daudz jāmēdzē. Par pretimnākšanu palīdz jāsaka pašvaldības policijas priekšniecībai. Treniņi iznāk trīs reizes nedēļā. Vajadzības gadījumā vienmēr varu ar kolēģiem samainīties.

Novads kļuvis lielāks. Vai policijā spējat lielo teritoriju uzraudzīt?

Nav viegli – darba apjoms palielinājies. Nīkrāces tālākais gals ir 55 kilometrus no Kuldīgas. Tagad divi kolēģi ir arī Skrundā. Pagastus apbraukājam pēc plāna.

Kāpēc savulaik izvēlējies kļūt par policistu?

Kā vairums puisi, arī es bērni-

bā gribēju kļūt par ugunsdzēsēju vai policistu. Mēģināju iestāties Policijas akadēmijā, bet neizdevās, jo tolaik bija problēmas ar muguru. Iestājos un pabeidzu Juridisko koledžu. Kuldīgas pašvaldības policijā bija vakanču konkurss, toreiz priekšnieks bija Guntis Putniņš. Konkurss izturēju un strādāju vēl šodien. Sākumā bija četri darbinieki, šodien skaits palielinājies līdz 22.

Kādu laiku bijī ar glābējs Mārtiņsalas peldētava. Vai cilvēki ir apzinīgi, uzturoties pie ūdens?

Pirms pandēmijas 2019. gada sezonā gāja visai traki. Pats trim bērniem palīdzēju izkļūt krastā. Bērni neizvērtē spēkus: līdz akmenim Ventā tiek, atpakaļ spēka vairs nepietiek, bet tur ir straume. Vietējie zina, ka pa straumi var laisties lejā, kur apakšā ir pliens un sekla vieta, un tā var izkļūt krastā. Bet tie, kuriem vajadzēja palīdzēt, bija tūristi. Tūrisma sezonā karstajās dienās peldētavā ir sausmīgi: ūdeni galva pie galvas, un glābējs ļoti koncentrējas, lai kādu nepalaistu garām. Uz rumbu mums nav jāskatās, bet arī tur cilvēki uzvedas dažādi. Pieaugušie iet pāri ar bērnu uz pleciem vai pie rokas, kādā brīdī paslīd un nokrīt, un ir bijis tā, ka jāsteidzas palīgā. Ā... Glābējam nav vienkārši – viņš visu laiku ir spriedzē.

Vai esi kuldīdznieks?

Nē, pamatskolu pabeidzu Saldus novada Nīgrandes pagastā. Tieši pamatskolā mani ievilkā pagastā, jo tur bija aktīvais sporta dzīves organizators Leons Edelmanis. Tolaik visu brīvo laiku pavadīju sporta zālē vai stadionā. Pēc

NOVUSS

Kuldīga – ceturtā

Latvijas sporta veterānu-senioru spēlēs novusā ceturtā vieta Kuldīgas novada komandai: priekšplānā Mudīte Vīgante, Ilze Dziesma, otrajā rindā Nēme Tāramē, Anita Leja, Aivars Grīnvalds, Viktors Fjodorovs.

Ar zumbas ritmiem Latvijas pašvaldību sporta veterānu-senioru 59. sporta spēlēs Kēkavas novadā sagaidīti novusisti. Kuldīga izcīnījusi 4. vietu.

Pedalijušās 36 vienības, kopā 204 dalībnieki septiņās grupās. Pēc atsevišķu turnīru izspēles tiesnesi savilkuši kopā katras komandas iespēto, un Kuldīgas rezultāts ir 4. vieta (komandā cīnījās Mudīte Vīgante, Ilze Dziesma, Anita Leja, Aivars Grīnvalds, Viktors Fjodorovs un Nēme Tāramē).

„Nedaudz skumji, ka neizdevās tikt pie godalgām,” saka A. Leja. „Bet ir prieks par laiku, kas saturīgi pavadīts visplašākajā novusa festivālā Latvijā. Var droši sacīt, ka sporta veterāni ir mūžam jauni, tāpēc nākamgad šajās spēlēs noteikti būsim ierindā un cīnīsies par visaugstākajām vietām.”

Anitas Lejas arhīva foto

VIEGLATLĒTIKA

Latvijas čempions – Kristaps Bērziņš

Rimi Rīgas maratonā par valsts čempionu kļuvis kuldīdznieks Kristaps Bērziņš, savukārt sešu kilometru skrējienā Idera gods vēl vienam mūšējam – Uģim Jocim.

Kristaps savu pērno čempiona

titulu aizstāvēja un šoreiz vairāk nekā 42 kilometru distanci pieveica divās stundās, 29 minūtēs un 13 sekundēs (šis laiks ir teju par desmit minūtēm labāks nekā iepriekšējais). Kopvērtējumā viņš ir septītais – ātrāki bija seši skrē-

jēji, visi no Kenijas. Kristapa kontā ir jau četri Latvijas maratona uzvarētāja tituli.

U. Jocijs 6 km noskrēja 17 minūtēs un 59 sekundēs. Vairāk par rezultātiem: www.lat-athletics.lv.

Sacensības Jelgavā un Ogrē

Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlētjiem labi rezultāti olimpisko čempionu Ineses Jaunzemes un Jāņa Lūša sacīkstēs Jelgavā un Ogres novada sacensībās.

Jelgavā U16 grupā, uzrādot personīgu rezultātu, šķēpa mešanā piektais bija Roberts Gluškovs (47,12 m), U20 grupā piektais – Niks Maulis (48,52 m). Ogrē U10 grupā 300 metru skrējienā Matīass Duburs uzvarējis (49,60), viņš arī bija otrais 60 metros (8,77).

Uz Ventpili pēc pieredzes

Ventspils novada bērnu un jaunatnes sporta skolas sacensībās Kuldīgas vieglatlētī U12 un U14 grupā startējuši labi.

U14 grupā augstlēkšanā pirmā – Rūta Rebeka Jūrmale (1,37 m, šīs grupas čempionātam viņa izpildījusi normatīvu), Helēna Jūrmale 80 m bijusi otrā (11,40), bet trešā – gan 60 m barjerskrējienā (16,80), gan 300 m (56,30). 1000 m skrējienā otrā – Karīna Slaviņa (4:35,10).

U12 grupā tāllēkšanā pirmā – Elizabete Kiršteine (3,46 m), trešā – Sofija Andersone (3,28 m), viņai trešā vieta arī bumbuņas mešanā (20,40 m). 300 m skrējienā otrā – Elizabete Edele-Davidenko (56,90), trešā – E. Kiršteine (57,70).

Otrajā kārtā četri desmiti

Skriešanas seriāla Kuldīgas aplī otrajā kārtā Kraulu priedēs uz starta stājušies 40 dalībnieki.

1. grupā (800 m) meitenēm pirmā – Adriana Grīnvalde (7:05); zēniem pirmais – Krišjānis Fersters (3:26), otrais – Gustavs Vitoliņš (3:47), trešais – Viktors Knukšta (4:05).

2. grupā (1200 m) meitenēm pirmā – Anna Ferstere (5:35), otrā – Laura Ozoliņa (6:16), trešā – Ilze Varfolomejeva (6:23).

3. grupā jauniešiem (2400 m) pirmā – Justīne Varfolomejeva (14:48), otrā – Samanta Knukšta (14:49); jauniešiem (3600 m) pirmais – Niks Ri-

čards Odiņš (14:50), otrais – Jonass Hillermanis (16:32), trešais – Artūrs Šmanis (20:18).

4. grupā sievietēm (3600 m) pirmā – Sintija Gredzena (19:56), otrā – Līga Freiberga (20:56), trešā – Ieva Buka (25:12); vīriešiem (6000 m) pirmais – Āris Brantevics (27:10), otrais – Valdis Devjatkovs (27:19).

5. grupā veterānēm (2400 m) pirmā – Ludmila Joce (12:17), otrā – Džanīta Freija (14:11); veterāniem (4800 m) pirmais – Pēteris Ivāns (25:43), otrais – Juris Buks (26:37), trešais – Aldis Šternbergs (36:41).

RITENBRAUKŠANA

Godinot treneri Jāni Baukši

Devītajās Jāņa Baukša piemiņas kausa sacensībās ritenbraukšanā sacentusies teju 200 dalībnieku, un labi rezultāti ir arī pašmāju braucējiem.

Starts un finišs šogad bija ierīkots rekonstruētajā Zaļajā ielā, bet trasē sportisti devušies uz Īvandi, Ēdoli un Alsungu.

B grupā jauniešiem (60 km) uzvarējis kuldīdznieks Kapars Šalme – finiša spurtā viņš par sekundes simtdaļu apsteidzis otrās vietas ieguvēju Klāvu Milču no Rīgas. Devītajā vietā Uvis Zvirbulis. C grupā zēniem (35 km) septītais bijis kuldīdznieks Kaspars Šabāns.

Grupā Open (80 km) uzvarējis Alekss Krasts no komandas Team Ampler-Tartu 2024, un, uzvarot absolūtajā ieskaitē, viņš saņēmis īpašo J. Baukša piemiņas balvu.

Grupā M1 uzvarējis kuldīdznieks Arvis Sprude (kopējā ieskaitē viņš 11. vietā). Grupā M2 otrais – kuldīdznieks Ģirts Vēvers. Junioriem deviņtais – Gusts Lapiņš.

VIDE

Pacels Zilo karogu

Kuldīgas peldvietai Mārtiņsalā 13. gadu piešķirts Zilais karogs, un tas tiks pacelts 27. maijā 15.00. Sākot ar 23. maiju, katru dienu no 10.00 līdz 22.00 par iedzīvotāju drošību tur rūpēties glābēji. Viņu darbu pārrauga pašvaldības policija. Uz Mārtiņsalu veld labiekārtots ceļiņš, bet ērtāk upei var piekļūt pa laipām. Salā atrodas smilšu volejbola laukumi un rotaļu laukums ar šūpolēm, slidkalniņu, kāpelēšanas elementiem, pievilkšanās stieni un citām ierīcēm.

VOLEJBOLS

Meitenes – piektās, zēni – sestie

Latvijas jaunatnes volejbola čempionātā U16 grupā kuldīdznieki izcīnījusi piekto un sesto vietu. Piektās finālā bija treneres Ievas Nečiporukas audzēknes, un par komandas labāko spēlētāju atzīta Daniela Agriņa. Treneru Zigmunda Milzarāja un Vījara Švānberga puīši ierindojušies sestajā vietā. Komandas labākais spēlētājs – Markuss Graudelis.

ŠAHS

Divas sudraba godalgas

Latvijas skolu šaha olimpiādes finālā Kuldīgas novada jaunajiem šahistiem ir labi panākumi. 10.–12. klasē otrais bijis Raivo Steinbergs (seši punkti), 5.–9. klasē meitenēm sudraba medaļu ieguvusi Ance Reiha (seši punkti), 1.–4. klasē ar pieciem punktiem sestā bijusi Estere Fogle. Sacentusies 178 dalībnieki.

SPORTA KALENDĀRS

- 21.V 10.00 Alsungas kultūras namā – Kuldīgas NOVUSA kluba sacensības. Pieteikties galvenajai tiesnessei Anitai Lejai pa tālr. 29285364 vai e-pastā: anitaleja@inbox.lv.
- 25.V 16.00 Skrundas Mučukalnā – ORIENTĒŠANĀS seriāls Tacīnas.
- 28.V 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.
- 28.V 12.00 pie Nīkrāces atpūtas centra – PĀRGĀJIENS Vai pazīsti Nīkrāci.
- 28.V 14.00 Kuldīgā, A.Grunđuņa stadionā, – Latvijas čempionāts FUTBOLĀ U14 attīstības grupā: Kuldīgas NSS – Jelgava.
- 29.V 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts FLORBOLĀ.

Oskara Linkovska arhīva un Lailas Liepiņas foto

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Mārtiņsalā 27.V 15.00 tiks pacelts Zilais karogs. Ventas peldvieta tūrisma ekoserifikātu ieguvusi 13. reizi, apliecinot atbilstību 33 starptautiskiem kritērijiem, kas saistīti ar vides izglītību un informāciju, ūdens kvalitāti, apsaimniekošanu, servisu un drošību. No 23.V katru dienu

10.00–22.00 peldvietā strādās glābējs. **Novada muzejā** izstādes *3M* (fotokluba *Divas upes* darbi) un *Ūdens mistērija* (*Kuldīgas paletes* gleznas) **Mākslas namā** Agneses Veinbergas gleznu izstāde *Eden*. **Mākslinieku rezidences galerijā** Sabi-

nes Verneris personālizstāde *Sirēnas, Medūza un Lotosa ēdāju sala*. **Tēlnieces Līvijas Rezevskas namā** 20.V 17.00 kuldīdznieces Zanes Kairišas (Seredņakovas) gleznu izstādes atklāšana, latviešu un ukraiņu sadraudzība, ukraiņu ēdienu degustācija.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Suiti lebediks 28.V: 11.00 pilī izstādes *No vecmāmiņas pūra lādes* atklāšana, no 12.00 pagalmā darbnīcas bērniem, būs priekšnesumi, kafējnīca, 16.00 Ziedulejas estrādē vidējās paaudzes deju kolektīva *Suiti* 40. jubileja.

Amatu mājā Sanitas Ābelītes porcelāna darbu izstāde *Mesa*.

ĒDOLĒ

Pie kultūras nama 1.VI 11.00 pasākums Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai.

KURMĀLĒ

Vilgāles estrādē 4.VI 13.00 koncertuzvedums bērniem *Sīki, mazi kukaiņi*.

LAIDOS

Valtaiķu baznīcā 22.V 13.00 dievkalpojums un restaurētās altārglezņas atklāšana. Kalpos Grobiņas iecirkņa prāvests Ainārs Jaunskalže, mācītāji Erlands Lazdāns un Romans Kurpnieks-Logins. Uztāsies operdziedātāja Sonora Voice un pianiste Agnese Eglīņa.

Pie Bitītes 28.V 11.00 Bērnu svētki: tautiskās, mūsdienas dejas un līnijdejas, karšējmeiteņu priekšnesumi, Skrundas popgrupa *Burns*. Būs piepūšamās atrakcijas, bumbu baseins mazuliem un putu ballīte lielākiem bērniem. Transportu

pieteikt pa tālr. 29604482.

NĪKRĀCĒ

28.V 12.00 pārgājiens *Vai pazīsti Nīkrāci?*, informācija pa tālr. 26665663.

Franču brīvprātīgo jauniešu bezmaksas angļu un franču valodas nodarbības, sporta un radošas nodarbes. Tiek rīkotas kopā ar biedrību *Bērnu draugi* un Francijas augstskolu *Exelia*. Iedzīvotāji arī no apkārtnējiem pagastiem aicināti pieteikties (tālr. 29921827 Ivetai Ziemelei).

Atpūtas centrā 4.VI 11.00 Starptautiskās bērnu aizsardzības dienas pasākums: spēles, pārsteigumi, radošas nodarbes.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 28.V 19.00 dziedošo rudbāržnieku un viņu draugu koncerts.

RUMBĀ

Riežuopes dabas parkā 20.–22.V pastaiģa *Meža sonāte*.

Bukaišos 25.V 14.15 pasākums *Gardēži*. **SNĒPELĒ**

Estrādē 1.VI 16.00 pasākums bērniem *Pāris stundu priekā*.

Pie muīžas 22.V Mežtakas dienvidu daļas atklāšana (reģistrācija pārgājienam no 10.20, starts 11.30). Pirms tam varēs apskatīt muīžu un parku. 12.00–14.00 pārgājiena pusdienu pauze Pelču pils parkā, varēs apskatīt daļu vēsturiskās celtnes,

būs zivju zupa un muzikāli pārsteigumi. 14.30 pārgājiens turpināsies gar zivju dīķiem, caur dārziņiem Kuldīgas pievartē un pa Ventas taku līdz kafējnīcas *Riverside* laukumam. Maršruta garums – 21 km. Dalībniekiem jāpiesakās, informācija: <https://baltictrails.eu/lv/forest/news>.

TURLAVĀ

Kultūras namā un Lipaiķu baznīcā 21.V 14.00 un 16.00 novadnieka, mūzikas skolotāja, vijolnieka, Talsu luterāņu mācītāja un komponista L. van Bēthovena drauga Kārļa Amendas 250. jubileja: zinātnisks simpozījs un koncerts.

Bibliotēkā ciklā *Radošā Turlava* – 4. klases skolnieka Ralfa Žilinska darināto sveču izstāde *Zvaigžņu lauks*.

ATCELTA tikšanās ar vaska sveču darinātāju Ievu Šteigmani no Ēdoles, kas bija paredzēta 31.V.

Kultūras namā 25.V 13.00 pamatskolas koncerts.

VĀRMĒ

Skolas zālē 28.V 19.00 Kuldīgas amatierteātra izrāde *Sniegbaltīte un trīs ruksītes*.

Liepu birzī 4.VI 19.00 vasaras atklāšana: Kristaps Pujāts, jauniešu ansamblis *Atbalss*, deju kolektīvi *Dimdari*, *Mudurs*, *Meždzirnas*, *Kamēr vari* un *Kursa*, 22.00 zaļumballe ar grupu *Galaktika*.

SKRUNDĀ

Pie kultūras nama 22.V 11.00 velobrauciens uz *Līdumnieku* dižskābaržu stādījumiem un Mežaini.

Estrādē 27.V Bērnu svētki: 14.30 gājiens no veikala *Eldo* līdz estrādei, 15.00 bērnu deju kolektīvu koncerts, pēc tam nodarbes kopā ar jauniešu centru.

Kultūras namā 28.V 18.00 *Pannas teātra* izrāde *Garāža – nāvīga komēdija*. Lomās: Ainārs Ančevskis un Ivars Kļavinskis.

KINOZĀLĒ

Doktors Streindžs neprāta multivīsumā

22.V 14.00, 23.V 17.20, 24.V 19.20, 25.V 17.00.

Asa sižeta piedzīvojumu filma (ASV). Lomās: Benedikts Kamberbečs, Elizabete Olsena, Čivētelis Edžiofors, Benedikts Vongs, Maikls Stūlbergs u.c. Ar senām burvestībām doktors Streindžs atver durvis uz multivīsumu, kurā kopā ar veciem un jauniem draugiem vēl neizpērtajās pasaulēs nākas stāties pretī paša alternatīvajai versijai un nepieredzētam ļaunamam. **!!! Skatītāji brīdināti**, ka atsevišķas ainas satur spilgtu gaismu, kas var ietekmēt tos, kuri ir uzņēmīgi pret gaismjūtīgu epilepsiju.

Belfāsta 22.V 16.20, 23.V 19.50, 24.V 17.30, 25.V 19.20. Vēsturiska drāma (Lielbritānija).

Lomās: Keitriona Balfe, Džūdija Denča, Džeimijns Dornans, Džūda Hils, Ciarāns Hinds u.c. Humoristisks, maigs,

personisks stāsts par deviņus gadus vecu zēnu scenārija autora, režisora, Oskara nominanta Keneta Branasa dzimtajā pilsētā 60. gados, par pieaugšanu pasaulē, kas sagriezusies kājām gaisā. Mīlošā ģimene un sabiedrība, viņa uzskati – viss mainās, taču paliek prieks, smiekli, mūzika un filmu burvība. Britu Kino un televīzijas mākslas akadēmijas balvai šogad *Belfāsta* izvirzīta sešās kategorijās un to saņēmusi kā labāku filmu.

IZSTĀDE

3M: miers, mīlestība un mājas

„Tagad tikai saprotam, cik dzīve var būt neparedzama un mūsu vērtības – trauslas.” Muzeju nakts vienmēr cenšamies izveidot ko nebijušu. Ceru, ka rezultāts patiks, – fotoizstādes tēma ir interesanta un aktuāla saistībā ar globālajiem notikumiem un šīgada akcijas tēmu, uzsverot mieru. Tagad saprotam, ka 21. gadsimtā var notikt arī tādas šausmīgas lietas kā karš Ukrainā. Tādēļ ir svarīgi par vērtībām runāt un neuztvert tās kā pašsaprotamas.”

Kā sacīja E.Dambergis: „Muzeju nakts vienmēr cenšamies izveidot ko nebijušu. Ceru, ka rezultāts patiks, – fotoizstādes tēma ir interesanta un aktuāla saistībā ar globālajiem notikumiem un šīgada akcijas tēmu, uzsverot mieru. Tagad saprotam, ka 21. gadsimtā var notikt arī tādas šausmīgas lietas kā karš Ukrainā. Tādēļ ir svarīgi par vērtībām runāt un neuztvert tās kā pašsaprotamas.”

ĪPAŠĀ VAIRĀKU IEMESLU DĒĻ

Fotokluba vadītājs Artis Gustovskis atklāj, ka izstādes tēma bijusi grūts uzdevums, jo katrs fotogrāfs trīs vērtības saskatījis citādāk: „Vienam mīlestība ir apskāvušies pāri, citam – mīlošs tētis ar bērniņu vai vecmāmiņa ar mazbērnu. Tie ir vieni no mūsu šīgada labākajiem darbiem. Bija nerakstīts noteikums – neviens darbs nedrīkst būt

Kuldīgas fotokluba *Divas upes* vadītājs Artis Gustovskis (pa labi) kopā ar muzeja vadītāju Eduardu Dambergu atklāj pirmās sadarbības rezultātu – izstādi *3M*.

kādreiz jau parādīts, līdz ar to šī izstāde ir unikāla.

Šī mums ir arī pirmā reize, kurā katra fotogrāfija no iekšienes izgaismota. Tas rada īpašu efektu, jo ir sajūta, ka gaisma nāk no attēla. Šī ir arī viena no trīs izstādēm, kurā fotogrāfijas ir tik lielas, – tas darbus padara vēl baudāmākus.”

Šī ir *Divu upju* 20. izstāde: „Esam ļoti progresējuši. Pagājušajā gadā no astoniem Kurzemes fotoklubiem Kuldīgas klubs ieguva titulu kā gada labākais. Tas ir ļoti liels

sasniegums. Agrāk tādu titulu nebijām ieguvuši, tāpēc, mīļie fotogrāfi, patiess paldies!”

KATRAM SAVS STĀSTS

Atklāšanā katrs fotogrāfs stāstīja par savu mīļāko darbu. Studente Solvita Baltaiskalna atklāj: „Fotogrāfijā redzama mana augstskolas kursa un istabas biedrene. Domājot par bildēm, nolēmām aiziet uz kādu ēstuvī. Viņa pasūtīja tēju, un man paveicās šo brīdi iemūžināt.” Kluba vecmeistars Jānis Krasts

Solvita Baltaiskalna atklāj, ka fotogrāfija tapusi spontāni. Tajā attēlota viņas istabas biedrene ar tējas krūzi.

uzskata, ka viņa labākais darbs ir panorāma, kurā attēlots ceļš. Tā veidota no 14 vertikāliem kadriem: „Panorāmu man ir daudz, un man patīk stāsti, kas veidojas, tās taisot. Iedomājies, ka tu ej pa ceļu! Tas ir plats, taču tu nonāc pie vietas, kur tas kļūst šaurš un priekšā ir tilts. Ir risks nepāriet un iekrist upē. Ja tomēr esi ticis tālāk, vienā pusē aiz pilsētas vārtiem ir krogs, otrā – baznīca. Ja arī šim posmam esi garām, tad paveras pilsētas skats. Šī stāsta dēļ izvēlējos veidot panorāmu.”

Darbos iemūžināts katra fotogrāfa stāsts par mieru, mīlestību un mājām: kādam tā ir daba, pilsētas skati, ikdienas ainiņas, kādam – bērni, mīloši vecāki, vecvecāki.

Inga Viksna stāsta par kaktusa ziedu: „Tas uzzied tikai reizi gadā un vienu dienu. Fotogrāfijā ir tā īsais mūžs.” Sanita Miltoviča ir kluba jaunākā dalībniece, viņas fotogrāfijā redzama ainava: „Darbdienas man paiet kā karuselī – vienā skriešanās uz riņķi. Lai galva nesareibtu par daudz, brīvdienās dodos mieru meklēt dabā. Šis ir miglains novembra rīts ceļā uz Baltavotu.”

Amandas Gustovskas teksts un foto

PĀRDOD

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksisistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tāl. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (250 EUR/paleta), mizas (50 EUR/1,3 m³ maiss), klucīšus (105 EUR/1,3 m³ maiss). Tāl. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tāl. 29428876.

Sausu, skaldītu **MALKU**, garums: 60 cm. Tāl. 26726779.

KVIEŠUS. Tāl. 29568938.

9–10 mēn. vecas, brūnas **DĒJĒJVISTAS**. Bez maksas piegāde, pārķot 10 gab. un vairāk. Tāl. 24976880.

TRŪDMĒSLUS, 4 EUR par maisu ar piegādi. Tāl. 28946350.

SILTUMNĪCAS. Tāl. 26211050.

PĒRK

DZĪVOKLI, var neremontēti. Tāl. 29531330.

ZEMI, mežus, izcirtumus, aizaugušas zemes. Tāl. 27604604.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tāl. 26544462.

 Pašvaldības SIA Ventspils siltums rīko **IEPIRKUMU** kurināmā (šķelda, malka) iegādei. Piedāvājumi iesniedzami līdz 2022. gada 26. maijam www.eis.gov.lv. Tālrunis uzziņām: 63602200, e-pasts: vent.siltums@ventspils.lv, www.ventspilssiltums.lv.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 28679476.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenētraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tāl. 27347347.

TRAKTORUS, piekabes. Tāl. 25357742.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvarā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tāl. 20238990.

SIA Valinda **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvarā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

VĪNGLIEMEŽUS, braucu pie klienta. Tāl. 24914134.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tāl. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

GLEZNAS, porcelānu, monētas u.c. senlietas. Tāl. 25928648.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

L.REZEVSKAS IZSTĀŽU ZĀLĒ 20. maijā 17.00 sezonas atklāšana ar Zanes Kairišas (Seredņakovas) gleznām. Cienastā ukraiņu ēdieni. Aicina Kuldīgas kultūras biedrība *Līvija* un Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums. Tāl. 26365253.

Veicam **JUMTA** darbus, maiņu, remontu u.c., **SILTINĀM** fasādes u.c., pievadam materiālus. Tāl. 22489517.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tāl. 29605105, 28205914.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Tīrām **AKAS**. Tāl. 26018109.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Strādājam visā Latvijā! Tāl. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** zarus šķeldošanai. Tāl. 29150380.

NOPLAUŠU zāli ar trimmeri Kuldīgā un raj. Tāl. 29891807.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnauve ielā 42.

LĪDZJŪTĪBAS

Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mīrs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam!

/Jņ. 11:25–26./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību visiem tuviniekiem, no VILMAS BIERANDES atvadoties. Lai gaisis mūžības ceļš!

Usmas Sv. Pētera draudze

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dairim Peskopam, brāli mūžībā pavadot.

ZS 45. KNB Štāba un apgādes rotas personāls

Es tagad aizeju, bet ne jau prom, Es aizeju tepat – Ar citām puķēm, citu sauli, Ar citu zemi parunāt.

/M.Zviedre./

Skumju brīdī esam kopā ar Brigitu Romanovsku, vīru mūžībā pavadot. Bijušie kolēģi no nodarbinātības aģentūras

Košu ziedu, dziesmu klusu, Nav, ko citu dāvināt. Vieglas smiltis, saldu dusu Kapu kalnā, māmuliņ.

/M.Ķempe./

Izsakām līdzjūtību Ingai, mammu mūžībā pavadot. Kolēģi Kuldīgas NMPD

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek, Un atmiņas kā krāšņs zieds.

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību Ingai Flugrātei, tuvu cilvēku aizsaulē aizvadot. Finanšu un ekonomikas nodaļas kolēģi

Un atmiņas ziedēs ap viņu Baltas kā ābeles.

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Raivo Žagaram, tēti zaudējot.

SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* kolektīvs

LAIKA PROGNOZE

Siltums vēl jāgaida

Jau trešo gadu aprīļa un maija vidējā temperatūra ir zem klimatiskās normas. Pašreizējās prognozes liecina, ka vēsums var turpināties līdz pat Jāņiem.

Meteoroloģiskie dati rāda, ka iepriekšējos gados kopumā bijis vēsāk, nekā vajadzētu, šajā periodā vismaz dažas dienas gaisis dienā iesilis līdz +25. Šogad tikai 11. maijā termometra stabiņš knapi sasniedzis +20, turklāt vienīgi Rīgā un dažviet Zemgalē.

Kā skaidro LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis, vainojama ieilgusī gaisa masu cirkulācija,

kas kopš aprīļa nes aukstumu no Skandināvijas un Arktikas. Šāda scenārija beigas meteorologi vēl neparedz. Turpretī Rietumeiropā jau ir pat karstuma rekordi. Arī lielākie meteorcentri (ECMWF un GFS) prognozē, ka temperatūras kontrasts starp Eiropas austrumu un rietumu daļu turpmākajās nedēļās būs vēl, bet ne tik izteikts. Novērojumi un prognozes izraisījušas vētru sociālajos tīklos, un teju ne pa jokam tiek pieprasīta sinoptiķu demisija. T.Bricis mierina: vasara būs, bet tā atnāks sarežģītākos apstākļos. Meteoroloģijā nav nešaubīgu atbilžu,

kas kustina tās gaisa masas, kas mums atnesušas aukstumu, jo procesi ir cits citam pakārtoti. Līdz ar to grūti noteikt brīdi, kad šī plūsma beigsies. Vēl mirkli temperatūra mazliet pakāpsies, bet tad atkal ieklūst aukstums no ziemeļiem. ECMWF un GFS prognozē, ka jūnija vidējā temperatūra labākajā gadījumā varētu būt tuvu normai. Bet, tā kā iepriekš šie centri izteikuši mainīgas prognozes, T.Bricis cer, ka arī šoreiz tie kļūdās.

Ne tikai aukstums, bet arī ieilgušais sausums dara cilvēkus nemierīgus – lietus ļoti vajadzīgs

sējumiem un stādījumiem. Nedēļas beigās uzlīs, bet ne tik daudz, lai veldzētu zemi un mazinātu ugunsbīstamību mežos.

Brīvdienās Viduskurzemē pārsvarā būs apmācies un lietains, bet nokrišņu maz. Temperatūra dienā būs +12, +13 grādu, naktīs ap +8, mērens D/DR vējš. Svētdienas pievakarē vējš no Z, bet no otrdienas valdošie kļūs D vēji ar brāzmām līdz 13 m/sek. Arī nākamajā nedēļā Kuldīgas pusē debesis biežāk būs mākoņainas un brīžiem līs. Temperatūra celsies līdz +17 grādiem.

Daina Tāfelberga

INTERESANTI

Miega optimums un prāta spējas

Tāpat kā daudzās labās lietās dzīvī, arī gulēšanā vislabāk ievērot mērenību. Vašingtonas universitātes (ASV) mediķi pētījuši, kā miega ilgums ietekmē prāta spējas vecumdienās. Pat ņemot vērā agrīnus Alzheimer slimības iedīgļus,

augstākās spējas saglabāja tie, kuri miegā pavadīja ne pārāk maz, ne pārāk daudz stundu. Jau zināms, ka pārāk īss miegs ir viens no Alzheimer slimības simptomiem un veicinātājiem vecumdienās. Savukārt pārlieku ilga gulēšana

saitīta ar sliktāku miegu. Cilvēkiem (ar 75 gadu vidējo vecumu) pētītas asins analīzes, tā sauktais Alzheimer proteīns, ģenētika un smadzeņu aktivitāte miegā. Noskaidrots, ka prāta spējas ilgstoši izdodas saglabāt tiem, kuri naktī

gul 5,5–7,5 stundas. Pētnieki norāda, ka miega vajadzības dabiski atšķiras, tāpēc tiem, kuri pamostas atpūtušies, neko nevajadzētu mainīt. Toties tiem, kas jūtas neizgulējušies un noguruši, miega problēmas jāmazina.

Guļbūvju māju montāžai **NORVĒGIJĀ** – pieredzējuši **STRĀDNIEKI**. Stundas likme: no 14 līdz 17 EUR. Tāl. 22353332, SIA QLC (4000375111).

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

VĀRDADIENAS

No 21. līdz 28. maijam

21. Ernestīne (20), Ingmārs (136), Akvelina (22)
 22. Emīlija (4522)
 Visu neparasto un kalendāros neierakstīto vārdu diena
 23. Leontīne (252), Leokādija (162), Lonija (261), Ligija (159)
 24. Ilvija (312), Marlēna (119), Ziedone (13)
 25. Anšlavs (1), Junora (11)
 26. Edvards (2125), Edvarts (96), Eduards (6043), Varis (332)
 27. Dzidra (2330), Gunita (2173), Loreta (1183), Dzidris (22)
 28. Vilis (1010), Vilhelms (285)
 Populārākie: **Eduards un Emīlija.**

„Kā tik mani nesauc!”

Eduards Skabis, ilggadējs Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas skolotājs:

– Kādēļ vecāki tādu vārdu iedeva, nemāku teikt. Bet ar to esmu apmierināts. Pat ļoti! Ģimenē esmu jaunākais – trešais tēvadēls. Bet nekāds Antiņš neesmu. Nu, paklausieties, ko tas nozīmē! Vārda Eduards skaidrojums: „Vīrišķīgs, stipras dabas cilvēks ar labu humora izjūtu, necieš iebildumus un skaļas sentences. Visu dara pats, tomēr pārbauda un komandē arī citus. Kaut arī pieder pie fantazētāju cilts, praktiski prot uzbūvēt itin visu jebkurā jomā. Nepadodas tukšiem vilinājumiem un ilūzijām. Arī teatralitāte Eduardam ir tuva, jo fantāzija gažas kā Niagāras ūdenskritums.” Tam visam piekritu par 100 un vienu procentu. Kā tik mani nav saukuši un nesauc joprojām: Edžus, Edžiņš, Edzis, Eduks! Māsa bērībā, mani kaitinot, sauca par Ēdvartiņu – ēd vārtiņus. Skolēni mani dažkārt sauc par Edžiņu, sevišķi jaunāko klašu skolēni. Un par to nepavisam neapvainojos.

Amanda Gustovska

SkyForest
 Par augstām cenām ar tūlītēju samaksu
IEPĒRKAM
OZOLA UN OŠA ZĀGBALĶUS
 Tel.: 24005005, 24005000

Esi mūsdienīgs!
 www.307.lv
 Sludinājumus laikrakstā
Kurzemnieks
 iesniedz ērti
 no sava datora
307.lv

PĒRKAM
 Augošu koku cirsma
 un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä
 Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

KURZEMES RADIO
 DZIMŠANAS DIENAS SVINĪBAS 25.MAIJĀ.

MŪZIĶU KONCERTI, KONKURSI, APSVEIKUMI UN JAUTRIBA.

7:00-8:00 Artis Šimpermanis
 8:00-9:00 Jānis Buķelis
 9:00-10:00 Katrīna Dimanta
 10:00-11:00 Ivo Fomins
 11:00-12:00 Grupa “The Sound Poets”
 12:00-13:00 Aivars Konutis
 13:00-14:00 Intars Busulis un Kārlis Lācis
 14:00-15:00 Igo
 15:00-16:00 Fiņķis un eksperimentālās mūzikas duo “PRAGAI”
 16:00-17:00 Grupa “Lādezers”
 17:00-18:00 Grupa “Sudden Lights”
 18:00-19:00 Grupa “Rusted Wheels”

Liepājā FM 88,4 • Ventspilī FM 107,9 • Tukumā FM 92,4 • Saldū FM 98,9
 Jelgavā FM 92,6 • Kuldīgā • Talsos FM 106,4 • Internetā - visā pasaulē!

LOGI UN DURVIS *Pavasara atlaides logiem līdz 23%* Akcija līdz 31.05.2022.

• ŽALŪZIJAS
 • GARĀŽU VĀRTI
 • METĀLA DURVIS
 • PRETINSEKTU SIETI
 • PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

REHRAU
 * Atceviņiem logu mēģeņiem

MONTĀŽNIEKS DE
 www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

KURZEMNIEKU jūnijam var abonēt

līdz 29. maijam:
 www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 27. maijam:
 • pastā,
 • pie pastniekiem,
 • redakcijā (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. maijam:
 pa tālruni 67008001
 vai 27008001.

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!